

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

NGỌC KINH TOÀN TẬP
QUYỂN I, II, III

Lưu Hành Nội Bộ

In Lại Theo Ấn Bản 2009

CHIẾU MINH VÔ VI TAM THANH

Đánh máy lại: **Huệ Trí**
Trình bày: **Hồng Lan & Tấn Hưng**
Xếp chữ: **H&L TypeSetter**
Đóng tập: **H&L eBooker**
Làm tại: **Chicago - U.S.A.**

NGỌC KINH TOÀN TẬP - QUYỂN I, II, III
Di Sản Văn Hóa
Quốc Đạo Đại Đồng

Copyright © 2009 — Chiếu Minh Vô Vi Tam Thanh

CAO ĐÀI HUỲNH ĐẠO
CHIẾU MINH VÔ VI TAM THANH

NGỌC KINH
QUYỂN I
(tức NGỌC MINH KINH)

NGỌC CHÂU MINH ĐẠI CHƠN KINH,
Cứu ách cứu nạn cả sanh linh,
Kiềm khôn thâm Nhật Nguyệt,
Chuyển vận nước thanh bình.

oOo

Chuyển Nhật Nguyệt Kiềm Khôn phút động,
Máy tuần hoàn mở rộng thế gian,
Huyền Khung Thượng Đế Ngọc Hoàng,
Cao Đài độ tận linh căn phản hồi.
Ác vàng bóng cơ Trời tương khắc,
Vàng Đông, Tây, Nam, Bắc ly kỳ,
Tây Cung Kim Mẫu Diêu Trì,
Độ siêu linh đức thoát ly khổ nạn.
Miền Cực Lạc Nhiên Đăng Bồ Tát,
Oai linh thần giải thoát ách tai,
Cỏ cây đượm tước đơm đài,
Ân hồng ban thường tháng ngày âu ca.
Tam Giáo Đạo Di Đà Phật Tổ,
Hóa nhơn thân điều độ phạm gian,
Khởi cơn quỷ mị khuấy loạn,
Sanh linh hối ngộ lập đàn quy y.
Ỡn Thái Thượng luân di Nhật Nguyệt,
Hóa Tam Thanh trừ diệt mị tà,
Cứu sanh linh thoát ái hà,
Khởi cơn tai biến lánh xa mị tà.
Chí đức cả cao xa lý rộng,

Thần oai linh Đức Khổng Thánh Nhơn,
Phò nguy tế khổn trần gian,
Sửa đời an thanh mở mang mối giếng.
Long Hoa hội chiếu truyền Di Lạc,
Bồ Tát linh giải thoát nguyên nhân,
Cầm quyền Đại Hội Phong Thân,
Bảo tồn vạn vật khỏi cơn nạn trần.
Đức Phục Hi, Thần Nông linh hiển,
Độ vạn dân thoát biển trần vơi,
Bốn phương đồng thọ sắc Trời,
Hóa hồng ngũ cốc độ đời ấm no.
Miền Tây Âu Gia Tô Giáo Chủ,
U hiển linh võ trụ oai danh,
Cứu dân thiện nguyện làm lành,
Khởi cơn phong võ thoát gành biển tây.
Nguyễn Đại Đế Thiên oai chuyển vận,
Ba sáu phương ngôi đấng Thiên ban,
Bảo tồn trên cõi thế gian,
Thanh bình khắp chốn an bang dân tình.
Miền Cực Lạc vạn linh Chư Phật,
Đức Tổ Sư Bồ Tát từ bi,
Sanh linh gặp lúc loạn ly,
Tổ Sư rưới chút màu vi độ điều.
Lòng quảng đại thương đều vạn vật,
Đức Cái Thiên Cổ Phật độ an,
Linh chơn quá khứ kinh hoàng,
Phật Đà cứu nạn tiêu tan tai trần.
Miền Trung Giới sắc ân Chơn Võ,
Tuần bốn phương tế độ sanh linh,
Trừ yêu sắc chỉ Thiên Đình,
Chiêu an trăm họ thái bình dân sinh.

Oai Bắc Đế anh linh u hiển,
 Thọ sắc Trời vận chuyển bốn phương,
 Quỷ ma chẳng dám nhiều nhưong,
 Thần thông biến hóa Thần nhưong quỷ kinh.
 Đông Phương Trấn tà tinh khiếp sợ,
 Sắc tứ ban phò trợ phàm trần,
 Tam Kỳ phạt sự qui Thần,
 Chường khai bày sắc hộ dân thoát nạn.
 Tây Phương Trấn bảo toàn thế giới,
 Xem xét trần thọ phái Ngọc ban,
 Xót thương hạ giới mắc nạn,
 Một bầu linh dược độ toàn lúc nguy.
 Nam Phương Trấn hiển vi độ thế,
 Phép Thần Tiên phổ tế oan khiên,
 Thiên văn địa lý chủ quyền,
 Cảm thương nhơn vật dạy truyền cơ sâu.
 Bắc Phương Trấn phép màu hiển hích,
 Chuyển oai linh bút tích phi phong,
 Bảo an thế giới đại đồng,
 Khử trừ yêu quái tinh thông phép thần.
 Sắc Ngọc Đế xuống trần phò khốn,
 Tế độ người lành chốn khổ tai,
 Năm trăm La Hán thiên oai,
 Độ sanh độ tử vẹn hai đều lành.
 Cầu Trục Phẩm Chơn Thanh đoái tưởng,
 Dạy chơn truyền vô lượng anh linh,
 Qui phong, phục thủy, nhiên bình,
 Chở che tánh mạng sanh linh mọi đàng.
 Công đức trọng Kim Quang La Hán,
 Mười tám phương cứu nạn chúng sanh,
 Một bầu Nhựt Nguyệt thuốc linh,

Cứu an lê thế ân lành biết bao!
 Nguyễn Trị Nhựt Công Tào sứ giả,
 Chiếu luật Trời cứu cả vạn bang,
 Niệm danh u hiển mọi đàng,
 Chứng lòng trần tục kíp sang cõi trần.
 Oai danh Đức Tinh Quân Bắc Đẩu,
 Chuyển Kiên Khôn trình tấu Ngọc Hoàng,
 Địa cầu thay xác rõ ràng,
 Xin ban Ngọc Sắc độ an người lành.
 Thiên oai bố phúc thanh rười khắp,
 Đức Thiện Chơn Bồ Tát Tây Phương,
 Lành bầu đon dược hiển dương,
 Điểm khai linh tánh thoát đường muội mê.
 Chốn Thiên Cung chỉ phê rành rạnh,
 Ba sáu phương Sắc Thánh cấp lai,
 Ân tà, ếm mị thần oai,
 Đại tài, đại lực chuyển sai các Thần.
 Bát Tiên Chơn xót trần nạn khổ,
 Lữ Đồng Tân bảo hộ dương gian,
 Xin ơn Tiên Trường độ an,
 Sắc Trời chiếu mạng bằng ngàn cứu nguy.
 Lượng Tiên Thánh Tam Kỳ đồng thọ,
 Lý Dược Sư chiếu số độ đời,
 Phong ba một cuộc rã rời,
 Thuốc linh cứu bệnh nghịch thời dặng yên.
 Lam Thế Tiên lòng thiên bác ái,
 Phép màu ban đảo hải di san,
 Ngày nay trần thế mắc nạn,
 Xin cầu phép báu trừ tan tinh tà.
 Hàng Tương Công hải hà rộng lượng,
 Xin đoái thương chủ hướng dất đàng,

Nghe lời thiện niệm vái van,
 Giáng lai cõi tục diệt loạn quỷ yêu.
 Lòng quảng đại độ điều thế giới,
 Trương Quả Tiên phá giải tà ma,
 Thần linh phép nhiệm cao xa,
 Cứu dân đạo khắp ta bà bố ban.
 Cuộc đấu đờn nhọn gian thống khổ,
 Hồn Chung Tiên xin bố huyền vi,
 Giáng lai cứu độ cấp kỳ,
 Chúng dân thoát khỏi cơn nguy đảo huyền.
 Nguyên Tiên Trường từ thiên đức cả,
 Tào Quốc Tiên sắc giá cao ban,
 Xót thương độ dẫn dân an,
 Bệnh trần lấm khổ vì đàng tà tinh.
 Thuốc Tiên rưới dân tình tỉnh dậy,
 Hà Tiên Nương xem thấy xót thương,
 Kiếp căn chỉ rõ dạy tường,
 Một bình thuốc quý lạ thường phép linh.
 Nơi thanh tịnh Xích Tinh Tử động,
 Sắc Ngọc Hoàng phủ tống tà ma,
 Hộ đời dựng khỏi tai ba,
 Chúng sanh cầu nguyện kíp ra độ đời.
 Quảng Thành Công Tiên ngôi rực rỡ,
 Vàng sắc Trời giáng thế ân cần,
 Một kỳ Đại Hội Phong Thân,
 Ra tay tế độ trọn phần sắc ban.
 Vương Thiên Công pháp quang tinh tấn,
 Giáng chốn trần dầu dẫn nguyên căn,
 Chơn truyền máy nhiệm vô ngần,
 Dạy đời linh hiển phép thần thông tri.
 Quảng Huệ Tiên từ bi giáng hạ,

Độ đời cơn tai họa đa mang,
 Một lòng thành kính vái van,
 Chuyển xây tứ hướng truyền ban cơ mẫu.
 Tôn Tiên Sư truyền câu thánh niệm,
 Bảo tồn thân lúc hiểm cơn nguy,
 Xuân thu mở hội Tam Kỳ,
 Thông thiên lăm địa, lương tri dựng tường.
 Chốn động phủ là phương yên lặng,
 Xót linh căn mắc nạn thế gian,
 Tôn Sư Lý Tịnh oai vang,
 Thần khâm, quỷ phục kinh hoàng đức cao.
 Chốn trần tục ba đào sóng bủa,
 Dương Soái Thần cứu chữa đặng an,
 Thủy bình, phong tịnh, vân tan,
 Bốn phương cảm đức khỏi cơn ly nân.
 Thông Thiên Đạo hiển vang Giáo Chủ,
 Ban ơn lành khắp xứ gọi nhuần,
 Mở mang nhị hội Phong Thân,
 Ổn dầy đức rộng cân phân chơn truyền.
 Lời sanh chúng chí nguyện van vái,
 Ổn Tiên chơn chủ dạy cơ mẫu,
 Bắc Linh hiển hiện lý sâu,
 Nghe danh Tiên sắc đâu đâu cũng từng.
 Phép Xiển Giáo chơn công thuyết lý,
 Chấp chuông khai Ngươn Thi Thiên Tôn,
 Bản Tiên hậu thế bia đồn,
 Xin ơn đức cả độ cơn mắc nân.
 Phong Thân hội Thiên Đàng mở hội,
 Cảnh Phổ Đà qui lại thọ truyền,
 Quan Âm Lực Sĩ đại hiền,
 Từ Hàng tế thế khắp miền hạ ban.

Núi Côn Lôn Thiên Quang chuông lập,
 Đức Thiên Sư lãnh pháp hạ trần,
 Tam thiên đồ đệ linh thân,
 Kịp mau hạ thế thọ ân cứu đời.
 Miền Cực Lạc lệnh Trời tế độ,
 Hiến hích linh Kheo Tổ Tây Phương,
 Sắc phong bản tạc Thiên Đường,
 Hạ Ngươn độ tận Tây Phương trở về.
 Minh Quang Phật chỉ quê hương vị,
 Ôn đức dày khử mị, trừ yêu,
 Trần gian nhờ phước độ điều,
 Lánh nơi tục thế các điều oan gia.
 Tinh Tấn Phật xót xa phạm tục,
 Lãnh mạng Trời cứu khúc kim ngân,
 Thừa vận xuống chốn phạm trần,
 Sắc truyền điểm tánh Thiên ân Tam Kỳ.
 Minh Mẫn Phật truyền y Lục Tự,
 Cho chúng dân biết chữ thiện tâm,
 Tây Phương linh phước tay cầm,
 Giữ hồn nhơn vật khỏi lầm bàng môn.
 Công Minh Phật tâm hồn phút chuyển,
 Bày chơn thần hóa hiện cứu mê,
 Truyền khai bày sắc tư bề,
 Một cây linh bút chỉ phê đàn rành.
 Thiên Quang Phật lòng lành thương thế,
 Thập phương lo vớt kẻ mê say,
 Trường phong gậy báu cầm tay,
 Đầu sanh đầu tử cứu loài sanh linh.
 Thanh Văn Phật Thiên Đình Ngọc sắc,
 Giáng cõi trần trừ tất lửa tà,
 Phép linh niệm chú mưa sa,

Sanh linh nhờ sức khỏi sa bụi trần.
 Thông Minh Phật thọ ân Giáo Chủ,
 Bày hào quang hiện đủ chói lòa,
 Tinh tà tiêu tán tránh xa,
 Sanh linh khỏi lạc tà ma dỗ dành.
 Văn Bình Phật chơn thanh u hiển,
 Mười tám câu hô chuyển núi sông,
 Phàm gian cầu khẩn hết lòng,
 Kịp mau giáng cõi trần hồng cứu nguy.
 Tinh Thế Phật hộ trì hạ giải,
 Bày chơn ngôn đảo hải di san,
 Bồ đề mười tám kim cang,
 Trừ tan yêu động khuấy loạn thiện nhơn.
 Bảo Thiện Phật mười phần xót thế,
 Lãnh lệnh Trời bỏ phế kim ngôi,
 Trần gian giáng xuống cứu đời,
 Niệm câu "Vô Cực", tức thời hiển linh.
 Phò Nguy Phật Tam Kỳ độ tận,
 Tự viên minh tiếp dẫn linh quang,
 Kim đơn lãnh tại Tây Phang,
 Xuống trần cứu kẻ mê man phách hồn.
 Bảo tồn thế Thiên Tôn Thái Ất,
 Ba báu linh cứu cấp muôn loài,
 Truyền ban lệnh xuống trần ai,
 Chọn người căn vị trao tay linh thân.
 Đức Phổ Hiền sắc ân Bồ Tát,
 Oai linh thiêng thập bát thần thông,
 Độ an Nam, Bắc, Tây, Đông,
 Ân cao, đức trọng trần hồng gọi ơn.
 Động Tiên chơn sắc thân đem chiếu,
 Cù Lưu Tiên danh hiệu hiển oai,

Phong vân ám hại trần ai,
 Ôn cao thọ lệnh ra tài độ an.
 Chấn Bồng Lai Thanh Nhàn Tiên Trưởng,
 Vì sắc Trời dạy xuống phàm gian,
 Ban truyền sắc lệnh Kim Quang,
 Cứu người đau đớn đặng an tinh thần.
 Bách Linh Tiên chiếu căn cứu ách,
 Lòng hải hà động thạch sắc ban,
 Mười hai đệ tử lệnh truyền,
 Giáng lai khử mị trừ tan yêu tà.
 Bách Ngươn Tiên ta bà du ngoạn,
 Xót nhưn sanh khổ nạn muôn điều,
 Phép Tiên cực phẩm Linh Tiêu,
 Truyền ban đệ tử độ điều thiện chơn.
 Thống Linh Tiên Hạ Ngươn độ thế,
 Thọ sắc Trời mau lẹ giáng lâm,
 Giờ nay đệ tử chí tâm,
 Cầu cho thoát khỏi luân trầm âm cung.
 Chuông Huệ Tiên thọ phong rành rạnh,
 Ba sáu câu kệ lãnh hạ trần,
 Ngày nay trần thế nảo nân,
 Kịp mau cứu chữa bệnh trần đặng an.
 Lương Võ Tiên bảo toàn khắp xứ,
 Sắc Thiên Hoàng lãnh sự trần gian,
 Bày hai kiến tự vẻ vang,
 Độ người bước kịp linh phan trở về.
 Ngoạn Chơn Tiên vị quê Bồng Đảo,
 Sắc Ngọc Hoàng truyền giáo thế gian,
 Cho nhưn sanh khỏi tai nạn,
 Công cao độ thế bằng vàng tạc ghi.
 Long Kim Tiên màu vi bí yếu,

Dạy trần gian đặng hiểu chơn truyền,
 Chờ che trong lúc đảo huyền,
 Linh căn lánh khỏi khổ miền thế gian.
 Buổi Tam Kỳ sắc ban trọng hệ,
 Cầm quyền trong bốn bể sanh linh,
 Kim Tinh Thái Bạch Trường Canh,
 Luật Trời cứu thế quyền hành Giáo Tông.
 Khương sắc phong Thái Công thọ lệnh,
 Đại Phong Thân chấp chĩnh xét soi,
 Cảm lòng bác ái thương đời,
 Đả Thần khử mị trừ loài quỷ vương,
 Quan Thánh Đế Nam Phương thọ sắc,
 Giữ mối giềng Nam, Bắc, Tây, Đông,
 Bảo an con Lạc cháu Hồng,
 Giáng bày ân đức Đạo thông khắp trần.
 Đức Đại Thánh oai vang bốn biển,
 Lãnh quyền hành vận chuyển cơ Trời,
 Trừ tà diệt mị khắp nơi,
 Độ cho sanh chúng rõ lời Phật Tiên.
 Quan Thế Âm gieo truyền tịnh thủy,
 Một nhánh dương giải mị tiêu tan,
 Độ cho nhưn vật khỏi nân,
 Con nguy thiện niệm rõ ràng anh linh.
 Đức Cửu Thiên oai danh Huyền Nữ,
 Độ phàm gian vạn sự đặng an,
 Lòng lành trần tục vái van,
 Lượng cao đức cả sắc ban cơ huyền.
 Lời chí nguyện tâm thiện niệm tụng,
 Đức Hải Triều ân rộng truyền ban,
 Thánh Nhân giáng tại trần gian,
 Cứu nguy phạm tục khỏi nân chúng dân.

Đức Định Phước Táo Quân phò trợ,
 Bảo hộ cho trăm họ thái bình,
 Từ hiền đạo đức tu hành,
 Chí tâm khẩn nguyện đạt thành chơn công.
 Danh Thánh Mẫu thần thông quảng đại,
 Sắc ban cho nữ phái cứu đời,
 Lê Sơn tiếng khắp năm nơi,
 Cứu nguy sẵn có sắc Trời truyền ban.
 Chấn Bông Lai rõ ràng ngôi thứ,
 Sắc Diêu Trì ân tứ hạ trần,
 Năm trăm Tiên Nữ ân cần,
 Bảo tồn sanh tử linh căn kiếp này.
 Nguyên một dạ học bài Chánh Đạo,
 Cầu Tổ Tiên chỉ bảo giống dòng,
 Hồng Bàng tổ quốc chánh tông,
 Việt Nam u hiển con Rồng, cháu Tiên.
 Cầu Bò Tát thọ truyền Văn Thiên,
 Hộ Thất Sơn vận chuyển anh linh,
 Cứu dân khỏi chốn linh đình,
 Khỏi cơn tai biến, khỏi hình khổ tâm.
 Thất Thánh Vương mười phần hiển hích,
 Độ nhơn dân dấu tích truyền ban,
 Oai linh Nam Việt đồn vang,
 Bảo an trăm họ đặng toàn tánh linh.
 Đức Thánh Linh Thiên Đình thọ mạng,
 Ngô Đại Tiên chường quân mỗi giềng,
 Cứu đời thoát khỏi oan khiên,
 Nhơn sanh nhuần gội cơ huyền lý sâu.
 Oai Huê Mạng năm châu tuần khắp,
 Tam Giáo Tòa chường chấp giữ gìn,
 Kim Tiên bản tại Tây đình,

Độ đời chiếu luật công bình giảng phân.
 Châu Tước Thần Ngọc ân trừ mị,
 Trấn đông phương yêu quỷ kinh hoàng,
 Hộ dân cho đặng bình an,
 Giữ gìn trách nhiệm bảo toàn trần gian.
 Huyền Võ Thần sắc ban hành sự,
 Trấn tây phương trừ khử tà tinh,
 Hộ sao cho đặng an bình,
 Cứu người khỏi chốn hoảng kinh giết mình.
 Thanh Long Thần Thiên Đình thọ mạng,
 Trấn nam phương đánh tặc tà ma,
 Bảo tồn phận sự linh ra,
 Cứu người mắc nạn khỏi sa nẻo tà.
 Bạch Hổ Thần Thiên tòa lãnh lệnh,
 Trấn bắc phương quỷ kinh yêu như rồng,
 Sanh linh khỏi cảnh vẩn vương,
 Mạng Trời độ thế thoát đường tai nguy.
 Lâm Sơn Thần hiển vi độ thế,
 Nghe sắc Trời mau lẹ cứu nàn,
 Biết cơn mạt kiếp thế gian,
 Độ an những kẻ đặng san vũng vàng.
 Biên Hải Thần cao ban chiếu mạng,
 Thấy cảnh nguy phải răn hộ trì,
 Thủy sơn tràn dậy cấp kỳ,
 Thì mau lãnh sắc phò nguy dân lành.
 Bồn Cảnh Thần cao xanh sắc tứ,
 Phải gìn theo phận sự hộ an,
 Khử trừ quỷ mị rối loạn,
 Kinh ban cứu nạn, cứu nàn chúng sanh.

Nam Mô HUYỀN KHUNG CAO THƯỢNG
 ĐẾ NGỌC HOÀNG ĐẠI THIÊN TÔN.

*Nam Mô CHƯ PHẬT BỒ TÁT chuyển thế
THIÊN TÔN.*

*Nam Mô CHƯ TIÊN linh cảm phổ hóa
THIÊN TÔN.*

*Nam Mô CHƯ THÁNH tinh thể độ nguy
THIÊN TÔN.*

*Nam Mô CHƯ THẦN thọ sắc hộ mạng
THIÊN TÔN.*

Cấp Cấp Thi Hành Theo Ngọc Lịnh...

NGỌC KINH QUYỂN II

(tức ĐIỀU MINH KINH)

Minh Cảnh Càn Khôn Khai Bắc Cực

Tân Phương Thế Giới Hóa Nam Phương.

Tam Giáo Điện (Minh Tân)

221 Bến Vân Đồn, Quận 4, Sài Gòn.

*Điều Minh Kinh của Ôn Trên giảng cơ dạy tại
núi Cấm, nơi Nguyệt Minh Đài đêm 12 rạng 13 tháng 3
năm Giáp Tuất (26-4-1934). Đức Lê Sơn Thánh Mẫu
giảng đàn đêm mừng 1 tháng 6 năm Nhâm Thìn (22-
7-1952) tại Tam Giáo Điện Minh Tân ban hành lịnh
phổ biến.*

Kệ:

Điều Ngân Minh, Linh Chơn Kinh,

Tế Khốn Cả Vạn Linh

Từ Bi Danh Vô Cực

Sử Dụng Đạo An Bình.

oOo

Vận Thái Cực Lương Nghi sanh hóa,

Tứ Tượng phân mở cả Đất Trời,

Cân phân có Đạo có Đời,

Điều Trì Linh Mẫu tức thời âm dương.

Đơn được báu thần quang u hiển,

Lập Chung Hòa vận chuyển cơ sâu,

Đại Cảm Phật Mẫu diệu màu, (1)

Ban ơn cõi tục trọn câu từ lành.

Bát Bửu lập độ điều linh tánh,

Bảo an người biết cảnh thiện chơn,

Đại Nguyên Phật Mẫu lòng nhơn, (2)
 Dạy đời biết hội Tam Nguyên khai trường.
 Tứ Bửu Châu Diêu Cung Cực Lạc
 Chuyển màu vi bồ tát từ bi,
 Đại Công Phật Mẫu hiển vi, (3)
 Khôn Kiên cứu độ thoát ly khổ trần.
 Kim đơn chiếu sáng ngàn sáu cõi,
 Danh vô ưu ánh gội lục phương,
 Đại Đức Phật Mẫu Thiên Đường, (4)
 Ban truyền ân huệ lập trường chám công.
 Linh Thiên Phủ luân hành Nhật Nguyệt,
 Chín phẩm ân oai liệt độ đời,
 Đại Tài Phật Mẫu để lời, (5)
 Các con trần tục lập ngôi vị phần.
 Liên hoa pháp tinh chuyên diệu lý,
 Cứu trần gian lực sĩ anh linh,
 Đại Căn Phật Mẫu từ lành, (6)
 Chờ che điều độ nhơn sanh thoát nạn.
 Linh phươn pháp chơn thông diệu diệu,
 Chốn Diêu Cung truyền chiếu chỉ ban,
 Đại Linh Phật Mẫu oai vang, (7)
 Phổ khai nữ phái theo đàng Tiên Thiên.
 Linh Quang chuỗi Bồ Đề mười tám,
 Cứu vạn dân linh cảm thân oai,
 Đại Từ Phật Mẫu liên đài, (8)
 Thương con đọa lạc trần ai, giáng đìu.
 Miền Cực Lạc Phật ngôi chín phẩm,
 Xót thương đời mau tâm Cam Lộ,
 Đại Bi Phật Mẫu hư vô, (9)
 Độ con trần thế thoát bờ biển mê.
 Mười tám tiên cô đồng phổ tế,

Khai Diêu kinh mở rộng huyền vi
 Phổ Đà Linh Đức Quán Âm, (*)
 Một nhành dương liễu độ sanh muôn loài.
 Diêu Cung Hội lập trường điểm hóa,
 Các linh căn mối cả qui hồi,
 Đồng Thanh Tiên Nữ chánh ngôi, (1)
 Sứ đời cứu nạn là thời hạ ngục.
 Chung Hoà Hội thánh thần tiên phật,
 Đồng ân phong chương chấp cơ sâu,
 Hiệp Liên Tiên Nữ diệu màu, (2)
 Bồng Lai hạ thế vì câu thế nguyên.
 Mười tám ngôi tiên chân điểm tánh,
 Cảnh Bồng Lai thọ lệnh Diêu Cung,
 Đại Ân Tiên Nữ sắc phong, (3)
 Lo diu các vị có phần cứu nguy.
 Phong thần hội chính tề oai sắc,
 Cõi Bồng Lai qui tắc đàn rành,
 Linh Từ Tiên Nữ tài lành, (4)
 Xót xa cõi tục lắm đàn mẫn mê.
 Long Hoa Hội là kỳ đại xá,
 Diêu Cung ban điều lệ lập trần,
 Chơn Công Tiên Nữ thọ ân, (5)
 Noi theo luật định độ trần lịnh phê.
 Thanh Hoa Hội qui về một mối,
 Chốn trần gian phước tội rành phân,
 Chơn Thanh Tiên Nữ chuyên cần, (6)
 Lập đoàn hưởng đạo cứu nhân kịp kỳ.
 Bình Thanh Hội chỉ đường dẫn lối,
 Cõi thiêng liêng còn đợi sắc truyền,
 Thế Công Tiên Nữ diệu huyền, (7)
 Thừm vâng Kim lịnh qui nguyên ngôi thần.

Thanh Liên Hội huyền vi dựng lập,
 Sáu phương đều sắp đặt rõ ràng,
 Thể Hoa Tiên Nữ hội bàn, (8)
 Lo y sắc lệnh lập đàn qui nguyên.
 Bình Viên Hội ân cần cứu thế,
 Chuyển chơn công điều lệ phong thần,
 Thể Đào Tiên Nữ rõ căn, (9)
 Chiếu khai điểm hóa độ trần đặng an.
 Thanh Hương Hội ban truyền linh tánh,
 Phát mùi hương đến cảnh Bồng Lai,
 Đơn Kinh Tiên Nữ hiển oai, (10)
 Độ điều sanh chúng khỏi tai biến trần.
 Tâm Cung Hội sửa trần từ thiện,
 Nữ Chung Hòa vận chuyển linh quang,
 Long Kim Tiên Nữ sắc truyền, (11)
 Điểm chơn ngôn pháp chỉ đàn Diêu Cung.
 Thanh Bình Hội gia ân tại thế,
 Qui các thân lập lễ chơn ngôn,
 Huê Hương Tiên Nữ tiếng đồn, (12)
 Lập nền thánh địa Khôn Kiền đồng qui.
 Minh Chơn Hội cơ huyền định phẩm,
 Lịnh Diêu Cung chiếu mạng cõi trần,
 Liên Đồng Tiên Nữ sắc ân, (13)
 Lãnh phân tuyển lập nữ lân hội trường.
 Đào Hoa Hội rõ ràng sắc lệnh,
 Mở cơ huyền điểm tánh linh thông,
 Liên Từ Tiên Nữ đảo bông, (14)
 Qui nguyên là hội Công Đồng Phật Tiên.
 Thanh Xuân Hội truyền thông cứu phẩm,
 Độ toàn linh diệu tâm ơn lành,
 Liên Đài Tiên Nữ chơn thanh, (15)

Cứu mê có sắc Thiên Đình truyền ban.
 Đào Viên Hội thánh hiền chiếu mạng,
 Chốn trần gian cầm bảng điểm khai,
 Liên Hoa Tiên Nữ Diêu Đài, (16)
 Dựng nền chơn pháp Thiên Thai chiếu truyền.
 Kim Ân Hội Phổ Đà vãng lịnh,
 Sửa chơn thần, hiển thánh thọ truyền,
 Liên Dung Tiên Nữ tài hiền, (17)
 Giúp lo trợ bằng qui nguyên hội thân.
 Chung Đồng Hội sắc ban yếu lý,
 Cõi phạm gian rõ vị Bồng Lai,
 Hương Ngân Tiên Nữ thân oai, (18)
 Ban y sắc tứ Diêu Đài truyền ra.
 Ba sáu thánh chiếu truyền ân điển,
 Điểm hóa ban phạt sự lớn lao,
 Lê Sơn Thánh Mẫu Thiên Tào, (*)
 Trọn quyền truyền chỉ cơ sâu lập đời.
 Cơn mặt kiếp linh phan ban xuống,
 Cứu người mê chuyển động chơn linh,
 Diêu Quang Thánh Nữ chí minh, (1)
 Cứu an cõi tục, Thiên Đình chỉ phê.
 Lòng bác ái theo lời thệ nguyện,
 Lãnh pháp lành u hiển thân thông,
 Diêu Cung Thánh Nữ sắc phong, (2)
 Một phân cứu thế là công đức dày.
 Cuộc sanh biến trần ai thống khổ,
 Luật công bình điều độ nhơn sanh,
 Diêu Linh Thánh Nữ lòng lành, (3)
 Lãnh câu tế độ chơn linh mắc nạn.
 Xin cảm xót trần quê khổ nảo,
 Công đức cao truyền đạo cơ huyền,

Diêu Nương Thánh Nữ linh thiêng, (4)
 Chờ che chơn tánh thoát miền khổ truân.
 Chốn trần khổ cạn lời van vái,
 Bút thần nương chỉ phải chung hòa,
 Đài Linh Thánh Nữ tiên tòa, (5)
 Xót lòng nên phải mở ra cửa huyền.
 Con thông khổ trăm đường gay gắt,
 Nước Cam Lộ cứu cấp nạn tai,
 Đài Liên Thánh Nữ thân oai, (6)
 Kíp mau độ thế Thiên Thai phân hồi.
 Cơ quan chuyển liên hành khắp chốn,
 Đức linh oai ngũ độn tinh thân,
 Đài Hoa Thánh Nữ thừa lân, (7)
 Sáu cây thần lệnh chuyển vắn lục phương.
 Diêu Cung hạ lệnh truyền mở cửa,
 Luật gia ân cứu chữa thiện lương,
 Phổ Minh Thánh Nữ Thiên Đường, (8)
 Lãnh bầu dược thủy hạ trần lập công.
 Diệu pháp chánh chơn thông yếu lý,
 Liên đào ban khử mị trừ tà,
 Phổ Ngân Thánh Nữ tiên tòa, (9)
 Thừa vân chiếu chỉ Phổ Đà truyền y.
 Chốn Diêu Cung màu vi phân phát,
 Công đồng ân kim hạc thừa ban,
 Phổ Hương Thánh Nữ băng ngàn, (10)
 Một cây phướn Phật bảo toàn chúng sanh.
 Lời chơn thật khẩn cầu van vái,
 Phép hiển linh quảng đại huyền công.
 Phổ Thanh Thánh Nữ động lòng, (11)
 Một cây tiên diêu trần hồng cứu dân.
 Nguyên ân đức khoa tràng hội thí,

Cõi Tiên Thiên quê vị chói ngời,
 Phổ Ân Thánh Nữ thương đời, (12)
 Kíp mau chiếu mạng dựng thời cơ sâu.
 Chí đức rộng mười phần oai võ,
 Phướn chơn linh chiếu số độ trần,
 Phổ Oai Thánh Nữ chuyển thân, (13)
 Mở nguồn đức hạnh tinh thần truyền ban.
 Các tín nữ tâm thiền cầu khẩn,
 Ba sáu phương là đáng cứu dân,
 Ân Hà Thánh Nữ xót trần, (14)
 Mau truyền luật pháp linh thần thọ ban.
 Phép xiển giáo ngọc ân hiển hách,
 Độ nguyên nhân lấy luật công bình,
 Phong Vân Thánh Nữ thừa nghinh, (15)
 Một con hạc trắng đặng trình khắp nơi.
 Lòng bác ái thương đời mạt kiếp,
 Lo độ an truyền pháp vô vi,
 Phong Nương Thánh Nữ đến kỳ, (16)
 Hạ trần cứu thế vẹn y lời nguyện.
 Thần oai hiệu nơi miền thanh tịnh,
 Sáu chữ đề phép chánh thân tiên,
 Châu Hương Thánh Nữ lời nguyện, (17)
 Từ lành tế thế hạ miền kỳ ba.
 Cúi cầu nguyện Thiên Thai thấu rõ,
 Lập chơn công điều độ linh căn,
 Huê Ân Thánh Nữ trọng phần, (18)
 Ba phương lãnh lệnh bảo toàn pháp thân.
 Luật vô vi cao xa bí yếu,
 Phát linh tiêu màu diệu biết bao,
 Huê Dung Thánh Nữ đạo Cao, (19)
 Chín tầng hạ thế cơ mâu điểm khai.

Lập đại hội qui đồng các thánh,
 Chữ thiên tài điểm tánh cân phân,
 Hương Ân Thánh Nữ trợ thần, (20)
 Bảo an ba sáu nguyên nhân kịp kỳ.
 Con phong võ chuyển qui linh pháp,
 Đức tài hiền hội lập cơ mâu,
 Hương Đào Thánh Nữ lo âu, (21)
 Thương đời mau kíp bái tâu giáng trần.
 Công đức lớn ân cần độ thế,
 Tam trấn phong mau phế vị ngôi,
 Hương Tâm Thánh Nữ trọng phần, (22)
 Dạy câu yếu lý chỉ lời chơn công.
 Lòng quảng đại thọ ân cứu ách,
 Mở lượng từ phá vệt khiêu mê,
 Bồng Linh Thánh Nữ sắc phê, (23)
 Khai trường điểm đạo chỉnh tề oai danh.
 Bảy hành liễu Viên Đào ban lệnh,
 Độ thế gian thoát cảnh tai nguy,
 Liên Kỳ Thánh Nữ chứng tri, (24)
 Lòng thiên cầu khẩn mầu vi ban truyền.
 Mở mối cả từ lành tế chúng,
 Lời cầu xin cảm động cảnh nhân,
 Liên Công Thánh Nữ chẳng an, (25)
 Phút liền giáng thế dặt dàng thiện tâm.
 Câu thần hiệu thâm trầm hiển hách,
 Một hành hoa bút tích chuyển luân,
 Liên Tòa Thánh Nữ cứu trần, (26)
 Công dày đức trọng một phần lớn lao.
 Oai đức chánh tà thần khiếp sợ,
 Lục phương đồng phò trợ người lành,
 Hoa Ân Thánh Nữ chơn thanh, (27)

Khai trường diệu lý đành rành chơn ngôn.
 Đời cuối tận Nam Môn mở rộng,
 Chiếu mạng ân điểm thống đành rành,
 Hoa Thanh Thánh Nữ cung xanh, (28)
 Hạ trần điều dẫn phước lành bố ban.
 Ba câu kệ thần kiêng quý kính,
 Chuyển trần gian sắc lệnh Công Tào
 Hoa Viên Thánh Nữ ân cao, (29)
 Cứu nguy nhờ đức đôi dào gia ân.
 Chung Hòa Phái mầu vi chuyển khắp,
 Sắc ban quyền sắp đặt cơ quan,
 Nam Phương Thánh Nữ oai vang, (30)
 Độ điều nhơn vật theo dàng chánh chơn.
 Lập chơn lý một bề chung thi,
 Dắt nguyên nhân đến vị cảnh nhân,
 Tây Phương Thánh Nữ truyền ban, (31)
 Các thần tuân vãng bảo toàn lúc nguy.
 Đại đạo mở dặt dàng thế giới,
 Luật thiên nhiên phá giải tội tình,
 Đông Phương Thánh Nữ hiển linh, (32)
 Lo qui sắc thánh Thiên Đình chiếu phê.
 Máy tuân hoàn Trời phân điều lệ,
 Sắc lệnh ân tứ phía trấn an,
 Bắc Phương Thánh Nữ truyền ban, (33)
 Tà tình yêu quái tiêu tan phách hồn.
 Ba sáu thánh qui đồng một mối,
 Tam Giáo Tòa đồng hội thọ truyền,
 Hạ Phương Thánh Nữ đức hiền, (34)
 Chung Hòa là phái qui nguyên nữ tài.
 Tây Đông Bắc Nam phương đồng vị,
 Chiếu chỉ phê ma quý kính nhường

Trung Ưng Thánh Nữ dắt đường, (35)
 Nhơn sanh gọi hừng khoa trường ân phong.
 Luật pháp chốn Côn Lôn ban thường,
 Gây ngân tiêu vô lượng hiển vi,
 Thượng Phương Thánh Nữ chứng tri, (36)
 Điểm khai sáu hướng kíp thì tuân y.
 Nhị thập tứ sắc phong chuyển thế,
 Cứu độ trần lập Hội Long Vân,
 Chung Nam Thánh Mẫu từ ân, (*)
 Cầm quyền chấp chưởng hội Nhân đạo Trời.
 Sắc phê dạy lòng lành chí giữ,
 Lo vẹn tròn phận sự cứu nguy,
 Chơn Phong Thần Nữ Tam Kỳ, (1)
 Lãnh phần vận chuyển màu vi độ điều.
 Sắc điều khiến Linh Tiêu hiển hách,
 Thọ chơn ngôn bút tích phi đặng,
 Thành Phong Thần Nữ Thánh Căn, (2)
 Chiếu y lệnh phán lập phần vị xưa.
 Sắc thánh phán lo hành phận sự,
 Độ nhơn gian lấy chữ công bình,
 Chánh Phong Thần Nữ oai linh, (3)
 Dắt người đến hội Thánh Đình lập công.
 Sắc ân tứ Tây Đông vĩnh trấn,
 Giữ tà ma diệt tận oan khiên,
 Trực Phong Thần Nữ lĩnh truyền, (4)
 Sừa người biết tánh nhẫn kiên tu hành.
 Sắc hộ mạng rõ ràng Kim lệnh,
 Phái Chung Hòa ra lãnh bảo toàn,
 Trung Phong Thần Nữ gia ban, (5)
 Chiếu lo trách nhiệm hộ dân nghiêm trang.
 Sắc thánh dạy châu toàn non nước,

Oai linh điều kẻ trước người sau,
 Trinh Phong Thần Nữ điệu vào, (6)
 Lập tròn ngôi vị Công Tào gia ân.
 Sắc tế khốn là phân yếu trọng
 Đường qui nguyên mở rộng chơn truyền,
 Tiết Phong Thần Nữ cần chuyên, (7)
 Lo tròn sắc lệnh Phật Tiên độ điều.
 Sắc chuyển thế Cung Diêu hạ chiếu,
 Khấp phương mau lo liệu quy về,
 Liệt Phong Thần Nữ chỉnh tề, (8)
 Bảo tồn nhơn vật chỉ phê đàn rành.
 Sắc tế độ nhơn gian cơn khổ,
 Mạng Diêu Cung bảo hộ trần gian,
 Tài Phong Thần Nữ rõ ràng, (9)
 Lập công vận giúp sáu phương hiệp vậy.
 Các sắc thân Diêu Đài chiếu mạng,
 Danh tánh đề nơi bảng kỳ ba,
 Đức Phong Thần Nữ Long Hoa, (10)
 Một phần vận chuyển Thiên Tòa chiếu ban.
 Sắc điểm tánh người thành tâm nguyện,
 Cảnh nguy nần cả tiếng cầu an,
 Oai Phong Thần Nữ bảo toàn, (11)
 Yêu tà tinh quái tầm đàng tán tiêu.
 Sắc tình thế một phần rất trọng,
 Bút chỉ phê chuyển động lục châu,
 Linh Phong Thần Nữ chực châu, (12)
 Hộ người chiếu mạng điệu mẫu anh linh.
 Sắc bảo an truyền trao kíp lãnh,
 Hậu Trung Tiên ba cảnh độ cùng,
 Thiện Phong Thần Nữ đại công, (13)
 Trừ tan tai nghiệt ân hồng thánh ban.

Sắc độ nguy Đông Tây Nam Bắc,
 Lệnh Lê Cung diu dất người lành,
 Phước Phong Thần Nữ chơn thanh, (14)
 Chở che người thiện tu hành ơn cao.
 Sắc tuần vãng khắp gành biên hải,
 Lệnh gia ân quảng đại chơn tâm,
 Từ Phong Thần Nữ ân thâm, (15)
 Đức dày Thánh Mẫu điểm thân diệu màu.
 Sắc lập máy cơ mâu trọng hệ,
 Phép vô vi tại thế ban rành,
 Bồn Phong Thần Nữ anh linh, (16)
 Độ an bá tánh một tình ái liên.
 Sắc thượng tấu ba kỳ chiếu mạng,
 Lệnh Trời ân có bảng đề tên,
 Luật Phong Thần Nữ từ lành, (17)
 Một câu kệ lãnh tiếp nghinh chực châu.
 Sắc hiền chiếu sớm trưa lo liệu,
 Phận sự ban phải hiểu đành rành,
 Bác Phong Thần Nữ oai danh, (18)
 Lãnh cây lệnh tiễn giữ gìn tà tinh.
 Sắc ban xuống hạ miền chuyển đạo,
 Lập vị ngôi phân bảo tổ tường,
 Đại Phong Thần Nữ lo lường, (19)
 Ven tròn phận sự hội trường ứng thi,
 Sắc công đồng Cung Diêu Đại Hội,
 Luật điều ban non núi vãng tuần,
 Sơn Phong Thần Nữ oai rân, (20)
 Dất diu người thiện bước lần lên cao.
 Nam Phương Trấn sắc sai yêu quái,
 Ngân Phiêu Tiên quảng đại diệu mâu,
 Trưng Nương Thần Nữ cao sâu, (21)

Trần an phận sự giữ câu lệnh truyền.
 Tây Phương Trấn hiển vang tà khiếp,
 Phổ Linh Tiên liên tiếp Diêu Cung,
 Lê Nương Thần Nữ sắc phong, (22)
 Hộ an lệnh chỉ lập công đức dày.
 Đông Phương Trấn phép mâu quý kính,
 Linh Thống Tiên Diêu Lệnh truyền ân,
 Triệu Nương Thần Nữ oai rân, (23)
 Giữ gìn phận sự trọn phần chỉ ban.
 Bắc Phương Trấn pháp huyền hiển hách,
 Phước Đà Tiên bút tích thần oai,
 Huỳnh Nương Thần Nữ ra tài, (24)
 Kinh ban cứu nạn các loài sanh linh.

Nam Mô Vô Cực Đại Từ Tôn Diêu Trì Linh
 Mẫu Ban Lệnh
 Nam Mô Niết Bàn Chư Phật Từ Bi Cảm Ứng
 Nam Mô Bồ Đề Lai Chư Tiên Công Bình Cứu
 Thế
 Nam Mô Thiên Cung Chư Thánh Bác Ái Cứu
 Khổ
 Nam Mô Địa Cung Chư Thần Hiển Thánh Độ
 Nguy
 Nam Mô Hội Nhân Chư Hiền Chung Hòa Độ
 An
 Cấp Cấp Thực Hành Như Ý Lệnh.

Thi Tam Giáo Chúc Tặng Diêu Minh Kinh
 THI:

Chí cần tu niệm thoát trần gian,
 Thánh đạo hiểu trung giữ vẹn toàn,
 Văn hóa tinh thần lo học tập,

Tuyên linh đặng hưởng chốn tiên bang.
 Diêu Minh là sắc Đức Từ Tôn,
 Kinh báu lại thêm phép lạ lùng,
 Một tiếng chơn ngôn oai hiển hách,
 Bốn Cây Tiên Diêu quý vô cùng.
 Nam Bang chuyển vận đoàn con Lạc,
 Việt Quốc quy nguyên giống cháu Hồng,
 Mừng chúc trần gian cơn hạnh phúc,
 Muôn năm mới có Hội Long Hoa.

THI:

Thái dương ánh giọi Phái Chung Hòa,
 Thượng bồng quy nguyên sắc lệnh ra,
 Đạo đức chuyên cần lo phẩm vị,
 Quân thần đồng hưởng nước âu ca.
 Kinh báu Diêu Cung chiếu bồng vàng,
 Diêu Minh hai tiếng độ đời an,
 Ba miền tỉnh mộng cơn nguy biến,
 Sáu cõi thức mê lúc khổ nàn,
 Cứu thế chốn trần, Tiên thọ sắc,
 Chiêu an cõi tục, Phật truyền tâm,
 Chung Hòa nữ phái chuyên cần đọc,
 Cầu nguyện linh trên điểm vị phần.

THI:

Di lễ cao sâu đạo lý mâu,
 Đà linh độ thế sắc sông nâu,
 Phật từ bi cảm lòng tu niệm,
 Tổ chức Chung Hòa khắp sáu châu.
 Diêu Cung kinh báu hiệu Diêu Minh
 Ban xuống trần gian độ thế tình,

Phật Thánh thương đời ra đức cả,
 Tiên Thần xót thế trở oai linh.
 Thánh ngày siêng đọc xa lòng dữ,
 Giờ khắc cần xem lánh tội tình,
 Gặp lúc tai nàn mau thiện niệm,
 Tức thì hiển hách phép chơn kinh.

Đức Chung Nam Thánh Mẫu

THI:

Vạn Kiếp Thân Tiên mới giáng trần,
 Diêu Minh Kinh báu bảo toàn thân,
 Cứu Đại Phật Mẫu truyền ân điển,
 Mười tám cô Tiên chuyển pháp huyền
 Ba mươi sáu Thánh đồng phổ tế,
 Nhị thập tứ Thân lệnh chiêu an,
 Phong vân một cuộc tường lân phụng,
 Nữ phái Chung Hòa lập hội an.

* Diêu Trì Linh Mẫu Vô Cực Từ Tôn

1. Đại Cầm Phật Mẫu
2. Đại Nguyên Phật Mẫu
3. Đại Công Phật Mẫu
4. Đại Đức Phật Mẫu
5. Đại Tài Phật Mẫu
6. Đại Căn Phật Mẫu
7. Đại Linh Phật Mẫu
8. Đại Từ Phật Mẫu
9. Đại Bi Phật Mẫu

* Phổ Đà Linh Đức Quán Âm

1. Đồng Thanh Tiên Nữ

2. Hiệp Liên Tiên Nữ
3. Đại Ân Tiên Nữ
4. Linh Từ Tiên Nữ
5. Chơn Công Tiên Nữ
6. Chơn Thanh Tiên Nữ
7. Thể Công Tiên Nữ
8. Thể Hoa Tiên Nữ
9. Thể Đào Tiên Nữ
10. Đơn Kinh Tiên Nữ
11. Long Kim Tiên Nữ
12. Huệ Hương Tiên Nữ
13. Liên Đồng Tiên Nữ
14. Liên Từ Tiên Nữ
15. Liên Đài Tiên Nữ
16. Liên Hoa Tiên Nữ
17. Liên Dung Tiên Nữ
18. Hường Ngân Tiên Nữ

* Lê Sơn Thánh Mẫu Thiên Tào

1. Diêu Quang Thánh Nữ
2. Diêu Cung Thánh Nữ
3. Diêu Linh Thánh Nữ
4. Diêu Nương Thánh Nữ
5. Đài Linh Thánh Nữ
6. Đài Liên Thánh Nữ
7. Đài Hoa Thánh Nữ
8. Phổ Minh Thánh Nữ
9. Phổ Ngân Thánh Nữ
10. Phổ Hương Thánh Nữ
11. Phổ Thanh Thánh Nữ
12. Phổ Ân Thánh Nữ

13. Phổ Oai Thánh Nữ
14. Ân Hà Thánh Nữ
15. Phong Vân Thánh Nữ
16. Phong Nương Thánh Nữ
17. Châu Hương Thánh Nữ
18. Huệ Ân Thánh Nữ
19. Huệ Dung Thánh Nữ
20. Hương Ân Thánh Nữ
21. Hương Đào Thánh Nữ
22. Hương Tâm Thánh Nữ
23. Bồng Linh Thánh Nữ
24. Liên Kỳ Thánh Nữ
25. Liên Công Thánh Nữ
26. Liên Tò Thánh Nữ
27. Hoa Ân Thánh Nữ
28. Hoa Thanh Thánh Nữ
29. Hoa Viên Thánh Nữ
30. Nam Phương Thánh Nữ
31. Tây Phương Thánh Nữ
32. Đông Phương Thánh Nữ
33. Bắc Phương Thánh Nữ
34. Hạ Phương Thánh Nữ
35. Trung Ưng Thánh Nữ
36. Thượng Phương Thánh Nữ

* Chung Nam Thánh Mẫu Từ Ân

1. Chơn Phong Thân Nữ
2. Thành Phong Thân Nữ
3. Chánh Phong Thân Nữ
4. Trực Phong Thân Nữ
5. Trung Phong Thân Nữ

6. Trinh Phong Thần Nữ
7. Tiết Phong Thần Nữ
8. Liệt Phong Thần Nữ
9. Tài Phong Thần Nữ
10. Đức Phong Thần Nữ
11. Oai Phong Thần Nữ
12. Linh Phong Thần Nữ
13. Thiện Phong Thần Nữ
14. Phước Phong Thần Nữ
15. Từ Phong Thần Nữ
16. Bôn Phong Thần Nữ
17. Luật Phong Thần Nữ
18. Bác Phong Thần Nữ
19. Đại Phong Thần Nữ
20. Sơn Phong Thần Nữ
21. Trưng Vương Thần Nữ
22. Lê Vương Thần Nữ
23. Triệu Vương Thần Nữ
24. Huỳnh Vương Thần Nữ

NGỌC KINH QUYỂN III

NGỌC tòa NGỌC chói NGỌC tòa Minh,
KINH đạo KINH Thiên KINH đạo Kinh,
QUYỂN quốc QUYỂN truy QUYỂN quốc lý,
BA phen BA lượt BA phen trình.
NGỌC đòi NGỌC chuốc NGỌC tôn Ngọc,
HOÀNG trau HOÀNG luyện HOÀNG tại Đình,
THƯỢNG thiên THƯỢNG hạ THƯỢNG thiên giữ,
ĐẾ ngự ĐẾ phân ĐẾ ngự gìn.

oOo

Gìn đạo lập thân có tại trần,
Giữ HÒA làm quý để an dân,
Giờ thiên sắp điểm chờ con định,
Phút địa hoát khai đợi trẻ cần.
Vó Ngựa đường dài thay hảnh nghĩa,
Bước Dê dặm vắng đổi toàn nhân,
Nào con trung hiếu rành thông đạo,
Khá tỉnh cho mau giấc mộng thân.

oOo

Thần Thánh Phật Tiên đã xuống rồi,
Chỉ chờ giờ phút đúng đi đôi,
Giang san Đất Việt luôn tài đắp,
Đất nước Nhà Nam sẵn đức bồi.
Ngón xảo dương trần gần nước chảy,
Điều ngoa tại thế găm bèo trôi,
Khác chi một giấc hoàng lương mộng,
Sụp đổ năm châu có mấy hồi.

oOo

Hồi chuông cảnh giác rạt rào kêu,
 Nhưng bị chúng sanh đã bỏ liều,
 Chẳng sợ bão bùng khi buổi sớm,
 Không lo sấm sét lúc ban chiều.
 Đau lòng Trời Đất lời khuyên nhủ,
 Xót dạ Phật Tiên tiếng gọi kêu,
 Hàng ngũ đạo tâm lầm kể quỉ,
 Đó là có thật phủ phàng xiêu.

oOo

Xiêu vẹo bức màn của thế dương,
 Biết rằng Trời sẵn tấm lòng thương,
 Ngàn tai địa ngục lo xâu xé,
 Muôn nạn phạm phu liệu chiến trường.
 Xương trắng như non con đã rõ,
 Máu hồng tợ biển trẻ dâu tường,
 Ý Thầy con chẳng xem là đúng,
 Tâm trẻ hổ rồi việc chủ trương.

oOo

Chủ trương phạm tục đã thành công,
 Là bởi dẫn đo những cõi lòng,
 Muốn thoát hiểm vì thân cá chậu,
 Mong ra ngặt bởi phận chim lồng.
 Than Trời cho máu rồi đâu có,
 Trách Đất thật nhiều rớt cũng không,
 Lặn hụp biển mê tê tái đời,
 Xuống lên sông khổ gẫm hoài trông.

oOo

Trông đợi lợi danh chốn cõi nơ,
 Lại còn bừa bãi việc thiên cơ,
Lên non đọc được đôi dòng phú,
Xuống biển thuộc lâu ít vắn thơ.

Tường được thành Tiên nâng bạch phượng,
 Hay là đắc Thánh đỡ huỳnh cờ,
Nào ngờ tư tưởng không rời tục,
 Đã có nhưng mà có bọn nơ.

oOo

Bọn nơ thành đạo tạo công đầu,
 Ai dám đưa ra lý diệu màu,
 Nếu chẳng hạ sanh tài **Gia Các,**
 Hay là trở mặt chí Minh Châu.
 Hò NAM kỳ chót phơi gan óc,
 Hẹn VIỆT giờ tam trái mật đầu,
 Thiện nghiệp sẵn dành quanh sử để,
Dương đồ thành tựu nhứt non đầu.

oOo

Thâu thập thế gian lại nhứt gia,
 Hồi chuông cảnh tỉnh nước dân hòa,
 Tam kỳ mở cửa chào DI LẠC,
 Nhị kết gài then đón THÍCH CA.
Tam giáo nhứt đành dành THÁI THƯỢNG,
Tứ minh thập cháng để Linh Tòa,
 Vô Thân lấp lừng khoe mình đạo,
Bá Giám đem hồn xuống giới BA.

oOo

Ba mươi sáu đạo tạo trần cơ,
Thập Nhị Khai Thiên hóa thánh cờ,
 Ruộng Thuần trâu cày, dâu trở lá,
 Điền Nghiêu rộng cấy, nhà tâm tơ.
Võ Vương bạch ngựa, long chu bến,
Ân thọ hắc yên, phụng xuất bờ,
 Bốn trấn Chư hầu thâu bể mạnh,
 Tám trăm nơ áp lãnh thiên thơ.

oOo

Thiên Thơ xuống thế gặp đời phiêu,
 Dầu đủ kiến văn, lắm thật nhiều,
 Kẻ đạo vô tình, không xét thật,
 Người tu bất ý chẳng tường siêu.
 Sông sâu rẽ nước thăm ngư phủ,
 Núi thăm đón cây viếng lão Tiêu,
 Để biết thặng trầm tâm chí sĩ,
 Mời về góp mặt khắp quần liêu.

oOo

Liên hườn bát cú đủ mười hai,
 THƯỢNG ĐẾ vì thương cảnh đạo đầy,
 Bút sắt giáng trần, tâm, cụu mở,
 Gan đồng xuống thế, lập **Thiên khai**.
Quyển Ba Kinh Ngọc không rời chí,
 Sách Đạo Minh Châu há bất tài,
 Ban bực Chơn Nhơn, sơn thủy khắp,
 Cờ vàng vang bóng, thủ Đông Nai.

Liên đối Liên, Ngọc Kinh quyển Ba.

Ngọc chói sơn lâm, Thánh nhơn hữu tâm
 Báu ngọc tồn nguyên, Ngọc Tam Thiên Ngọc
 Kinh lòà thủy thổ, đức sanh chí kiem
 Châu hoàn tại bản, Kinh Ngũ Thế Kinh

oOo

Ngọc Kinh chói lòà, Sơn thủy Lâm thổ
 Thánh đức Nhơn sanh, Hữu chí Tâm kiem
 Báu Châu ngọc hoàn, tồn tại nguyên bản
 Ngọc Kinh Tam Ngũ, Thiên Thế Ngọc Kinh

Linh văn Ngọc Kinh kỳ ba... Y kỳ Thầy xuất
 minh, để truyền cho nhân gian, hầu thấy rõ câu:

Vô Vi bất nhị ngôn, Vô Vi lịnh.

Đã thuyết thì hành, có danh có thật.

Không có những tánh cách như đầu đầu...
 Vậy Thầy ban truyền cho Đài Bửu Điện tùy nghi sử
 dụng cho đúng nơi đúng chỗ. Ban hành thật đúng
 theo danh dự và đạo đức. Chẳng nên bừa bãi như 2
 quyển 1, 2, thì có tổn thương cho nền Đại Đạo. Nếu
 không có bực biết sử dụng của Báu thì quyết giữ cho
 đến khi nào có bực biết dùng mới trao ra.

Tý thời, ngày 25-6 Đinh Mùi (1967)

Nguyễn Lịnh Sắc Vô Vi Chương Giáo
 THƯỢNG ĐẾ.

BÀI:

Đời có NGỌC không người tìm ngọc,
 Đạo không KINH có óc kiem **kinh**,
 Thế gian QUYỂN quặc vô tình,
 Trần ai BA cuộc chọn linh giáng phàm.
 Thiên lý NGỌC hòa chan chói lợi,
 Muôn trùng HOÀNG tiếng gọi thiêng liêng,
 Hoàn cầu THƯỢNG chí công riêng,
 Thâm khai ĐẾ Đạo, Rồng Tiên hưởng phần.
 Ban chánh GIÁO, cứu dân cứu nước,
 Tặng chơn CHỦ cường nhược phân rành,
 Ước rằng HOÀN lại bạch thanh,
 Cho đời CẦU tiến thi hành nghĩa nhân.
Ngọc Kinh sẵn tinh thần bất diệt,
 Hằng giúp đời rõ biết khúc quanh,
 Hàn ngay thương vết mạnh lành,

Nêu cao **chủ nghĩa vô tranh** thế thời.
 Đã tuyên bố một lời Thượng Đế,
 Quyết xuống trần, cứu thế kỳ Ba,
 Phơi bày chí đức vị tha,
 Công bằng bác ái đem ra khóa lòng.
 Trời khai Đạo, hóa hồng vân chúng,
 Đất mở mang thung lũng khắp cùng,
Phật hăng đem kiết đôi hung,
 Thánh Tiên thật hiện cần dùng chúng sanh.
 Ngọc Kinh nếu người hành đúng lúc,
 Thì tức thời hết đục ra trong,
 NGỌC KINH là những lý đồng,
 Thật là báu sách ngoài vòng bợn nhơ.
 NGỌC KINH xuất thành cơ quốc Đạo,
 NGỌC KINH ra gặp bão lan tràn,
 NGỌC KINH xoa dịu bạo tàn,
 NGỌC KINH xuất xứ thiên đàng điển lai.
 Hỡi những con trẻ hay Thiên Đạo,
 Là của Trời nhằm tạo Phật Tiên,
 Các con nghiên cứu hão huyền,
 Bao giờ thấy rõ chơn truyền NGỌC HỮ.
 Được may mắn làm người tại thế,
 Hữu căn tiền ân huệ biết bao,
 Muốn cho toàn hảo về sau,
 Con tua thấy trước cho mau mới là.
 Nếu các con là nhà triết học,
 Lẽ tức nhiên nhờ óc tinh hoa,
 Trông nguồn triết lý đưa ra,
 Uyên thâm thời đợi xứng là Tinh Quân.
 Đã thấy rõ nhơn quân xã hội,
 Đã nghe rành bao nỗi âu lo,

Cũng nên nhớ lại hẹn hò,
 Sông mẹ có bát nhã chờ con.
 Nơi tâm nào vẫn còn giáng ngọc,
 Chốn lương tri, sẵn óc châu vàng,
 Tại Trần luân có Tiên bang,
 Sao con thờ thần bên đàng ngược xuôi.
 Sanh tại thế rõ mùi cay đắng,
 Sống nơi trần ngọt mặn lắm phen,
 Nếu con không phải bực hèn,
 Khá tua chắm dứt đũa chen **thói thường.**
 Nơi Dù Lý, **Văn Vương** tạm ẩn,
 Đất Tây Kỳ, hưng vận **nhà Châu,**
 Tuy nhiên vũ trụ một bầu,
 Có thanh có trược hoàn cầu chuyển luân.
 Trước dương thế ném từng rượu thánh,
 Sau trần gian cạn cảnh cờ tiên,
 Nhờ tâm Thuấn mới vui điền,
 Cây vào bực trí, biết Hiền nhường ngôi.
 Ẩn sần già chỉ tôi **Y Doãn,**
 Núi Bàn Khê tường hản **Khuông Công,**
 Những người xây dựng non sông,
 Thấm nhuần hồ thủy tang bồng trái qua.
 Tai **lóng** được tiếng gà eo óc,
 Mắt thấy rành mới đợc kinh luân,
 Những trang tiết tháo siêu quần,
 Phải chững vì đã thấm nhuần đức ân.
 Thầy gọi con đời gân đến mức,
 Đạo luôn luôn qui bực hiền nhơn,
 Quay về một mối chánh chơn,
 Thành công thế hệ lấp hờn khắp nơi.
 Là danh nghĩa của Trời của Phật,

Chớ phạm phu mất chất thuần lương,
 Chiến trường thăm viếng ngũ phương,
 Chỉ là đem cánh máu xương phơi bày.
 Đường vạn nẻo **chỉ ngay một mối**,
 Nữ lòng nào từ chối sang ngang,
 Đấng cay con cũng thở than,
 Ngọt ngon đời vẫn hoang mang e dè.
 Thầy nào khác thân ghe chở khảm,
 Chẳng chối từ lướt dặm trùng dương,
 Thương con con phủ nhận thương,
 Chỉ còn có cách đoạn trường tỏ phân.
 NGỌC KINH BA giáng trần lân chót,
 Đường Thiên Khai nhỏ giọt cam lồ,
 NGỌC HOÀNG THUỶ ĐẾ thầy phò,
 PHẬT VƯƠNG mới có cơ đồ kỳ Ba.
 Thiên **hòa** thế **thời** chào nhân loại,
 Đạo thuận nhân **lợi** cải cách dân,
 Nhơn tâm **hòa** ý cao thâm,
 Tâm ty địa xuất nam môn LẠC LONG.
 Ý lý dụng quay tâm toàn diện,
 Sách lược khai xây kiểng hoàn toàn,
 Dân lành chứng kiến vẻ vang,
 Thiên cơ hiện xuống tường quang trùng trùng.
 Sẽ đem lại một vùng "bất chiến",
Cứu nhơn **hiền thực hiện** **thiên** **liêng**,
 Chúng sanh toàn giải mộng phiền,
 Đồng chung thấy rõ, **Phật Tiên hữu hình**.
 Nếu chẳng vậy niềm tin tan rã,
 Nếu không tròn tan rã cơ thâm,
 Còn gì danh dự muôn năm,
 Phật Trời đở thế, truy tâm làm chi?

Dương thế bảo Vô Vi là giả,
 Chúng sanh cho là bả lợi danh,
 Đạo như đường lối cạnh tranh,
 Như non tuyết phủ như gành sóng lao.
 Như dòng nước cánh bè xuôi ngược,
 Như sườn non lũ lượt chim chiều,
 Khác chi chất nhựa đôi giày,
 Vô thần luận giải Phật Tiên mơ hồ.
Ngọc Kinh chẳng khác đôi giày vụn,
 Có hay chi có đúng chi chi,
 Nào đâu hơn kém **Huất Trì**,
Giáo Kim nói láo có gì đáng nghe.
 Muốn chiếu tướng nhờ xe cập cổ,
 Cần bí ngay pháo nổ tượng đầu,
 Ngựa hoành đá sĩ, đúng câu:
 Tướng ra kỳ chót, lưỡng đầu thọ nguy.
 Hỡi các con, có chi gọi khó,
 Khó là vì chưa rõ thanh suy,
 Nếu con nhìn tận thế thì,
 Trước làm **Hàn Tín** khéo tùy nhơn tâm.
 Có thiên nghiệp còn làm thế nghiệp,
 Con Cao Đài húng hiệp Thế Tôn,
 Con luôn chống chế Phật môn,
 Lại đòi cho được Thế Tôn bao giờ.
 Con còn bé đợi chờ con lớn,
 Khi đủ khôn đùa bỡn lại Thầy,
 Quên rằng hồi thuở đại ngây,
 Các điều khờ khật như vậy ai lo.
 Khi đủ trí con cho mình giỏi,
 Lúc thiếu tâm học hỏi ở ai?
 Ngày nay là bực hữu tài,

Con tua nhớ lại bao ngày trước kia.
 Đạo gặp buổi chia lìa toàn diện,
 Đời nhằm cơn nguy biến khôn lường,
 Khác nào điểm cỏ cầu sương,
 Quốc dân hữu sự quê hương điều tàn.
 Ngọc Kinh với con đàng hữu lộ,
 Dốc đem kim hòa cổ cho tròn,
Một là nâng đỡ nước non,
Hai là nhắc nhở cháu con lạc Hồng,
Ba xây dựng gương trong thế hệ,
Bốn làm cho bốn bể phục tùng,
Năm cho đời thấy kiết hung,
Sáu nêu cao nghĩa CỨU TRÙNG HIỆP THIÊN.
Bảy hòa hiệp nhưn hiền một mối,
Tám lập thành đại hội Long Hoa,
Chín tròn ý nghĩa vị tha,
Mười đem bác ái lại nhà Từ Bi.
Mỹ Nga sợ gặp kỳ đại chiến,
 Cố tránh nhưng câu chuyện mãi vương,
 Gặp gành tiền chiến nhiều nhưn,
 Đảo xuyên ý nghĩa hậu phương kéo dài.
Nga ngán ngẩm trong ngoài nội thể,
 Việc chur hầu chậm trễ khó khăn,
 Nhưng Nga còn phải lo rằng,
 Ván bài thế giới lại găng thêm nhiều.
Nga nêu ra các điều chiến lạnh,
 Song chur hầu có tánh nóng rang,
 Tức nhiên có tới không đàng,
 Muốn lui chẳng lối bốc càn phòng tay.
 Chia ba khối **độc tài ngằm ngằm,**
 Sẽ có ngày ướt đẫm máu xương,

Chủ quan còn có lập trường,
 Ăn sâu lý tưởng đo lường thời cơ.
 Còn một khối **Nga** chờ thuận tiện,
 Xuất lộ đầu sẽ tiến thân danh,
 Đó là Trời đã sẵn dành,
 Đừng phó lực lượng bất thành nay mai.
Lần Sô Viết đổi thay đa chủ,
 Múc **Nga Hoàng** phủ dụ sâu thâm,
 Nước Nga ba khối mặt hành,
 Hai chìm một nổi dựng thành tới đây.
 Hiệp Chúng Quốc sum vầy ý thức,
 Hợp trợ quân lãnh vực tiền đồn,
 Chung chung sử dụng chuyên môn,
 Nhưng không khỏi cảnh thúc dòn tới đây.
Mỹ lo ngại đủ đây các lẽ,
 Khó ngăn ngừa chia rẽ chur bang,
 Đông Tây Nam Bắc tràn sang,
 Lớn rông con nước nguy trang vơi đây.
Mỹ vẫn biết Đức đây Nhựt đó,
 Cũng hiểu rành Pháp nọ Anh kia,
 Vô tình Mỹ chịu làm bia,
 Để cho chur quốc giờ khuya nhắm mình.
 Cơ Trời định thịnh thình ai rõ,
 Phải chuyển luân sẽ có nào không,
 Thế nhưn đẫm thấm máu hồng,
 Để rồi xây lại đại đồng nhưn sanh.
 Gom lá rụng lại nhành lại cội,
 Góp bón phân thay đổi sắc màu,
 Xinh tươi là việc về sau,
 Thế gian vạn nhân thiên lao mới tròn.
Ngọc Kinh với nước non khẩn khít,

Quyển thứ Ba viết lịch trình bày,
 Trời khuya ác ngậm non đoài,
 Nhô cao bóng ngọc tòa bày thiên vãn.
Chúa Trời ngạ Sa Tăng lấp ló,
 Nên đã nhiều bày tỏ con chiêm,
Chúa luôn luôn nhận thắm phiền,
Nhượng nơi vui vẻ cho yên dân lành.
Chúa luôn muốn sớm thành sứ mạng,
 Nhưng phải tùy căn bản phó giao,
 Bao lần Ngọc chuốc vàng trau,
 Song con của Chúa ai nào lãnh khai.
Thích Ca Nhị đường lai tam cuộc,
 Đã vẹn toàn ngọn đuốc siêu minh,
 Cứu đời trông sấm tam thỉnh,
 Lập trường cho Đạo mối tình thâm niên.
 Thầy giảng bút ngoài quyền **Ngọc Đế**,
 Nẻo non từ nào nê ghét thương,
 Thầy đây là những tấm gương,
 Cho con thành đạo nhứt phương Nam trào.
 Con thừa lệnh chia nhau xuống thế,
 Thọ sắc vẫn lấp bể trầm luân,
 Khi đi hơn hờ vui mừng,
 Sao nay thờ thần cầm chày chờ ai?
 Hay chờ đợi họa tai đem lại,
 Chờ **Phật Vương** ra bãi trường "Qui"
 Thương con con lại dễ khi,
Ngọc Kinh Thầy hỏi muốn gì hỏi con?
Mặt trời mọc tuyết còn tan rã,
Trăng chiếu vào cây ngà đá bay,
 Tài chi những lũ lang sài,
 Xá gì thời loạn cân đai nhộn nhàng.

Con chỉ ngộ nơi hoàn cảnh tại,
 Con há tường nhân loại tương lai,
 Tiếc chi danh lợi bề ngoài,
 Nơi trong con có thiên tài lo chi.
 Con muốn biết thanh suy bỉ thối,
 Con có tường món lợi trường niên,
Khá tua dung nạp sĩ hiền,
Từ nơi thiên ý nối liền **Thế Tôn**.
 Muốn được xác thì hồn phải giữ,
 Lo cho tròn danh dự thiên phong,
 Luôn luôn kèm hãm tấm lòng,
 Có thiêng liêng giúp tiếng thân nào sai.
Nga liếc **Mỹ** ai ai cũng rõ,
Mỹ nhìn **Nga** như ngộ chày nhau,
 Nửa cân tám lượng khác nào,
 Trắng thì phải bớt đỏ hao như thường.
 Đã có **Giáo** thì **Lương** há chẳng,
 Một đàng lo đàng lắng cho mình,
 E rằng sấm nổ vang thỉnh,
 Lôi quanh chớp nhoáng quên gìn sắc không.
 Con đường Đạo ngược dòng bến đỗ,
 Đò Bắc Nam bộ bộ lại qua,
 Làm cho hành khách thiết tha,
 Lái lèo đã hồng tha ma ghé vào.
 Chi bằng thật tương rau chia sót,
 Để Đạo Đời được bớt đau thương,
 Xóa nhòa giấc mộng thế lương,
 Rõ câu bát chiến quê hương Tiên Rồng.
 Hàn gắn lại **Nam Tông Bắc Tổ**,
 Lấp sông Gianh lập lộ bình thanh,
Bắc Nam Trung một giống lành,

Hòa chung nếp sống vẹn danh Lạc Hồng.
Mỹ Nga định tranh đông tây kích,
 Chư quốc lo vô địch hoàn cầu,
 Chư Bang rớt cuộc về đâu?
 Cũng như nhơn loại đáu đầu nơi nao?
 Phải về với nhơn nào quả nấy,
 Sẽ về cùng chỗ thấy thâm tâm,
 Về nơi đứng chỗ sai lầm,
 Mỗi người mỗi chỗ thặng trầm nhục vinh.
 Đời cố ý vô tình đeo đẳng,
 Bã lợi quyền mang nặng bấy lâu,
 Dở dang giấc mộng công hầu,
Năm Thân cầu gió tại lầu Đông Thiên.
 Lãm nhĩ kiêu oan khiên **Tào Tháo**,
 Thức tam huê **Tề Triệu Yên Tân**,
Ngụy Hán Sở lại qua phân,
 Trao tay nhà Hớn định phần **Tấn Bang**.
 Gió Đông **Mùi Đại Bàng** cất cánh,
 Mưa thu đôn tuyết lạnh trùm bao,
 Nắng chan sương phủ ba đào,
 Nước tuôn sóng vỗ như chào đời suy.
 Thế gian gặp **thời kỳ liên đới**,
Đã buộc nhau như sợi xích thàng,
 Nhìn lên đã khuất vầng trăng,
 Bức tranh vãn cầu xung xặng kéo dài.
 Việc như thế chưa ai nhìn nhận,
 Điều như vậy mà vẫn còn mê,
 Xổ chuông tung nhây con **Đê**,
 Loạn rình thú **Khi** não nề nhó nhẩn.
 Cửa Đạo bế thứ tâng đã chấp,
 Nên đức khai ai lập cơ đồ?

Đào sâu cho mấy mà mờ,
 Chôn vùi những hạng mưu mô tham tàn.
 Ai dám nhận cơ hàn **Hàn Tín**,
 Như Tử Nha nào tính giàu sang,
 Bao la cõi tạm dinh hoàn,
 Sẵn son bôi má đủ vàng đeo tay.
Ngọc Kinh với **điển đài** đốt nát,
 Thầy **Ngọc Hoàng** khai thác lối riêng,
 Tả ra bốn quyển lưu truyền,
 Cho hàng trí thức diệu huyền lý không.
 Chinh điểm **QUI** thiên phong nam nữ,
 Phải buộc lòng Thầy giữ Tinh Quân,
Xóa bôi những vết ố gùng,
 Lọc lừa cho được tượng trưng **thay Trời**.
 Đạo đổi lối thì đời thay cuộc,
 Cây tay phàm cầm đuốc sáng soi,
 Soi chung Hồng Lạc giống nòi,
 Rọi Rộng Tiên trước hầu noi đức tài.
 Vàng vô lửa há phai thật chất,
 Ngọc lấp vùi nào mất sạch trong,
 Tân thơ Mạnh Đức tuy rỗng,
 A-Man tự phụ Trương Tòng đọc sưng.
 Nếu chẳng có những luồng đại điển,
 Thì bao giờ có chuyện thông minh,
 Thế gian mãi ngó hữu hình,
 Đành quên đi những công trình vô vi.
 Thương con chung tiên tri Thầy chỉ,
 Xót thế gian cạn lý sâu huyền,
 Phó cho DI LẠC thay Thiên,
 Dem mâm Thánh Đức xuống miền trần ai.
 Đào luyện gánh Tam khai Tứ chuyển,

Chọn Cung Ly xây kiến tường hưng,
 Năm châu khói lửa từng bình,
 Việt Nam bất chiến Đạo vang Hòa Bình.
 Khuyến bảo con mỗi tình non loại,
 Chỉ cách dùng thật ngãi thật nhân,
 Mới mong kết quả tại trần,
Long Hoa có mặt phong thần chẳng tên.
 Có như thế mới nên đạo đức,
 Được như vậy xứng bậc Tinh Quân,
 Con đừng sấp mặt xây lưng,
 Ất cao chí cả đỡ nâng sơn hà.
 Thầy muốn thấy chung nhà hòa thuận,
 Thầy ước ao xây dựng đúng nơi,
 Để không uổng tiếng con trời,
 Không ngoài cháu Phật hưởng thời Thánh Tiên.
 Thuần phong sẵn ba giếng năm mối,
 Mỹ tục rành mới nở danh cao,
 Chữ thương là Đạo gắng trao,
 Có chi là gọi sắc màu trắng đen.
 Con muốn nhận tiếng khen chẳng thật,
 Của quỷ ma vật chất đủ đầy,
 Là con hiểu sai ý Thầy,
 Làm Cha tự lánh làm Thầy phải xa.
 Lời Thầy dứt tiếng gà giọng trời,
 Đêm tàn canh ngừng vội bút nghiên,
 Quyển Ba Kinh Ngọc Thầy truyền,
 Thật là khoáng hậu vô tiền đồ con.
 Sau này được nước non minh bạch,
 Thì rõ ràng chánh sách siêu nhiên,
 Con ơi chớ phụ căn tiên,
 Căn tiên đã phụ khó yên ngươn thân.

Kết thúc Thầy dâng vâng lui điển,
 Còn Phật Tiên thực hiện quyển ba,
 Cạn lời bạch điển lui ra,
 Ngọc Hoàng Thượng Đế lần xa bút thần.
 (Trong đêm 29-5 Đinh Mùi, nhằm ngày
 6/07/67)

THI LIÊN HUỒN BÁT CÚ:

Nam phương HỒNG lục trở sen lành,
 Việt thổ QUÂN vàng sắc Bạch Thanh,
 Gió ngửa THƯỢNG qua cơn chuyển tuyền,
 Chơn Đế TỎ lại buổi Qui Thành,
 Tuyết sơn GIÁO đạo tôn tâm vị,
 Hồ thủy CHỦ non tại chí danh,
 Nhị đối TAM khai lai tiết đế,
 Tròn gương THANH sừ đảo gương lành.

oOo

Lành thay giờ chót tắt vời cơ,
 Chánh đại quang minh cả bến bờ,
 Thắng lối năm Châu thấu báu sách,
 Ngay đường bốn biển đoạt huỳnh cờ.
 Kê vàng trời giọng bình minh phú,
 Thỏ bạc lộ hơi xán lạn thơ,
Kinh Ngọc Quyển Ba ra đúng lúc,
Năm Mùi là một đời trông chờ.

oOo

Trông chờ tiên Phật đến lư bông,
 Phá trận mê hồn tạnh gió giông,
 Đón tiếp chúng sanh lành mỹ tục,
 Rước đưa Bá tánh vạn thuận phong.
Châu Du ngược gió tan gan sắt,

Gia Các thuận mưa tự óc đồng,
 Giá ngự **Thúc Hoàng** giang tả ước,
 Kinh tương Ngô Quốc, Thục trung Mông.

ĐẠO VẤN:

Đạo là một phương pháp nêu cao hai chữ TỪ
 BI gốc để chuẩn thẳng cho ngươn tái tạo kỳ ba...

Vì vậy mà biết bao lần khó nhọc cho các
 đấng thiêng liêng, xây dựng đủ mọi lẽ, cố làm cho đời
 được sớm mau thức tỉnh mộng mê đồ ở cõi tạm trần
 ai oan nghiệt. Ý nghĩa của Phật Tiên Thánh, là ý nghĩa
 biết thương yêu hòa ái, nhưng vẫn phải tri kỷ và tri
 bỉ, để biểu dương chơn lý, và luôn luôn ngăn ngừa
 những nhiễu nhiễu vô ý thức của những kẻ hành
 động ngoài chánh lý và lương tri.

Vậy truyền sắc cho các bậc Đại Tinh Quân
 khá thừa đúng trách nhiệm.

PHÚ:

Trước tình thế đá vàng pha chất trộn,
 Sau lý thời thương tổn khá toan lo,
 Đạo bộ bề khúc khuỷu bước quanh co,
 Đời hỗn độn dạn dò tua khéo xử.
 Thầy xuống lệnh tinh quân con khá giữ,
 Nên tỏ tường quân tử với tiểu nhơn,
 Xét nhơn tình đa oán thiếu thâm ơn,
 Nhìn thế thái phi nhơn trong nhứt dịp.
Nay Kinh Ngọc thượng thiên cho tái tiếp,
 Việc đã tan rời hiệp của Thiên cơ,
 Kiếp làm người đến chết chẳng cho nhơ,
Căn Xiển Giáo phải chờ nơi xiển giáo.
Nhơn hòa, hiệp diệu huyền Trời Phật tạo,
 Đức, thiên thời, của đạo nếu thành tâm,

Địa lợi đem ý thức chẳng sai lầm,
 Chơn lý tái thậm thâm và Vi Diệu.
 Cây cong dọa kinh cung làm tán điều,
 Phụng Hoàng mơ mộ diệu nhánh ngô đồng,
 Chữ đạo là ý nghĩa ẩn bên trong,
 Cần tươm tất quang phòng cho cẩn thận.
 Người tu niệm nên đôi gương bát nhãn,
 Bực chơn nhơn bất cần ắt sai lầm,
 Bất chánh không có sẵn tại trong tâm,
 Thì chắc hẳn đã nằm ngoài danh lợi.
 Tu còn mãi chấp các điều liên đới,
 Hành vẫn phân môn lợi ấy phạm phu,
 Chốn thiên đàng quân tử vẫn không người,
 Nơi địa ngục tiểu nhơn tu cận bã.
 Chỉ có biết mới rành thông đạo cả,
 Chỉ có tường thật quả bực linh căn,
 Tại phồn hoa xe ngựa chạy lạng xăng,
 Chốn thành thị nói năng theo vật chất.
 Ai ai vẫn sống sanh trên mặt đất,
 Có khác chi lật đật phủ phàng nhau,
 Người sai lầm Trời Phật lại xót đau,
 Giàu ý của quên mau hời dưng muối.
 Ai quên phận mầy râu đi nhẩn nhụi,
 Ai cho mình lòn cúi buổi chợ đông,
 Ai thương dân mòn mỏi mắt lưng trông,
 Ai ghét chúng một lòng sanh hai dạ.
 Ai mang nặng những điều gieo hậu quả,
 Ai giúp cho thiên hạ được vui tươi,
 Ai buồn vui rồi vẫn miệng cười,
 Ai dám nhận thói hư và tật xấu.
Ai dám chắc mình còn cho tới Dậu,

Ai tự mình giải phẫu hội Long Hoa,
 Ai là hàng môn đệ **Phật Thích Ca**,
 Ai là bực bảo ta gần **Di Lạc**.
 Ai là thiện còn ai là gian ác,
 Ai là hồn, ai xác của thiêng liêng,
 Ai vô duyên, ai lại bực hữu duyên,
 Ai phạm tục, ai Tiên ai xứng Phật.
 Ai xảo trá còn ai đày chơn thật,
 Khá biện minh vật chất với tinh thần,
 Ai Thánh Tiên, ai lụy chốn dương trần,
 Ai vẹn nghĩa toàn dân cần biết rõ.
Hồng Quân Lão được Trời giao phó,
Giáo Chủ toàn lớn nhỏ đại Tiên Thiên,
Nhút Nhị Tam cầm vững mối mang giềng,
 Đạo giờ chót truyền hiền không truyền tử.
Tiếng Nghiêu Thuấn rặng nêu đây trang sách,
 Chí lương hiền danh dự chẳng mờ lu,
 Đó là trước đã có công tu,
 Sau đắc đạo đến bù nên thực tế.
 Minh Quân muốn ngộ phùng trang khanh tế,
 Chúa **Thành Thang** làm lễ giả sần Y,
 Đất Tây Kỳ đã nói rộng quê vi,
 Đấng đàn báii và tá thi nhược thủy.
 Lưu bang chôn Thục trung tâm cố lý,
 Nước Tần Bang Sở trị dững lời thính,
 Nhờ **Trương Lương** chẳng quản bước sân trình,
 Theo Hàn Tín cứu tin cho Hôn Bái.
 Một hồi trống, tóm thâu xong ba ãi,
 Một tiếng chiêng, đem lại nghiệp vương đồ,
 Cướp nghiệp **Tùy, Hóa Cập** tự mưu mô,
 Ý sức mạnh **Thành Đô** cô thế tử.

Lý Ngươn Bá nhứt hùng đường hổ cứ,
Tây phủ Tần Vương Tử tứ minh sang,
 Trọng nghĩa nhân há ngại tổn muôn vàng,
 Kính nghĩa sĩ bảo toàn cho tổ quốc.
Trạng Trình đọc lăm thiên thơ **Thái Ất**,
Lương Đắc Bằng nhưn vật chẳng tham lam,
 Tiếng Tiên Tri bền vững tại nơi phạm,
Bạch Long ngự, Tiên am còn dấu tích.
 Thiên chuyển đạo nhưn sanh tâm Phật lịch,
 Thế lay đời sở thích tạo căn cơ,
 Tánh thiêng liêng, chẳng luận đếm thời giờ,
 Tá phạm tục, thừa cơ từng giây phút.
 Nước còn phải khi trong và khi đục,
 Nhà lấm phen, có nhục tất có vinh,
 Đạo tu hành biết khử ám hồi minh,
 Trang trung hiếu, hiếu mình lo sứ mạng.
 Buổi đạo khó, người chơn đừng chán nản,
 Con đời suy kẻ lý hân sâu xa,
 Khá nhận rành đâu Phật lại đâu ma,
 Đâu chơn chánh, đâu là nơi thật giả.
 Đã đành phạt tu hành nhờ công quả,
 Nhưng biết rằng, phước họa đã đành riêng,
 Đường chánh mình, rõ thấu được cơ huyền,
 Bực hữu chí niềm riêng Trời Phật thấu.
 Lòng bao nữ dẫn thân vào cá chậu,
 Dạ sao đành nung nấu chỗ chim lồng,
 Đức trau dồi, đượm thắm cả non sông,
 Tài uốn nắn, mặng nòng gương kim thạch.
 Hợp thức hóa nhờ nêu cao chánh sách,
 Chung tình khai, cấy vạch một con đường,
 Phật đã thành, chói sáng khắp mười phương,

Trời hằng chánh rọi đường toàn chín hướng.
Trời Trăng chiếu, Lương Nghi cao vạn trường,
 Bốn mùa khai, **Tứ Tượng** cả muôn lần,
Bát Quái chia, mười sáu cứu thiên văn,
 Hậu thiên chất, hiểu rằng Tiên Thiên lượng.
Ngọc Kinh nên đạo đời tròn lý tưởng,
 Đã có câu đem hậu để qui tiên,
 Và có khúc rước tiền về cửa hậu,
 Thì về sau cộng hưởng phước thiên nhiên.
Nam Trung Bắc Ba ngôi thành hoán đầu,
Xích Huỳnh Thanh chung đậu cả cơ huyền,
 Xuất Tam Tài ta thế Thánh Thần Tiên,
 Trước cảnh loạn, sau yên do điệp sắc.
 Nhìn hoàn vũ, đang trong cơn nghèo ngặt,
 Hàng ngoại bang giá đắt biết là bao,
 Nhưng lạ chi nắng hạn có mưa rào,
 Để thế sự đề cao gương Trời Đất.
 Hòa như loại, cốt tâm nguồn thật chất,
 Hiệp thế tình, tiêm tất đáng minh thiên,
 Thuận chúng sanh, gây lai mối thâm uyên,
Vui như thiện, dựng giếng tường bác lã.
 Việc phú quý phù du trông một đám,
 Nở rồi tàn, ai dám chắc dài lâu,
 Vui xác thân, lòng đất vẫn chôn sâu,
 Còn chẳng nhĩ, chỉ còn câu ác thiện.
 Nhận lý tại, như tâm tua quán xuyên,
 Nhìn hiện tình, tiếp điển mãi không ngưng,
 Phú dứt câu, nghiên bút Lão tạm ngừng,
 Chúc năm chữ, **Chấn Hưng Nền Đạo Đức**.
 Hồng Quân Thượng Tổ

THI BÁT LIÊN HỒN:

Thế thời DI chánh DI thời cương,
 Tình lý LẠC tâm LẠC vạn trường,
 Đất nước CHỦ hòa CHỦ nước mến,
 Quê hương NGUỒN ái NGUỒN dân thương.
 Biển châu THÁNH vị THÁNH nhưn thanh,
 Non Ngọc ĐỨC danh ĐỨC nghĩa cương,
 Thanh đạm PHẬT Trời PHẬT thanh đạm,
 Đường trần VƯƠNG giáng VƯƠNG hiền vương.

oOo

Vương nghiệp lập, trường trạch đức ân,
 Cơ đồ đạo đức xuất huyền nhân,
 Thượng thông phật thánh thu hoàn vũ,
 Hạ đạt Thân Tiên nhập thế trần.
 Pháp báu là tâm, tâm hậu tấn,
 Phù linh bởi đạo, kiếm tiền thân,
 Đào viên tán loạn, kỳ thâm mãnh,
 Kết quả Đậu Thân tại ngoại Dân.

oOo

Dần dần sanh chúng rõ cao sâu,
 Tiên Phật há không đủ chước màu,
 Vó Ngựa thư hùng qua tử lộ,
Đường Dê quyết liệt đáo năm châu.
 Giàu mưu sạ đạo, Tam Tân khiếp,
 Có kẻ trần thương, **Sở Bá** rầu,
 Thanh thế Hôn trào, cao tiết thú,
 Vô tình phàng phủ, Vị Vương Hầu.

oOo

Hầu Vương tiếng để vệ oai phong,
 Trí vật tri nhưn bất hản lòng,

Hàn Tín hữu tài không được hưởng,
 Lưu Bang vô đức có đền công.
 Hậu sanh **Gia Cát** danh **Long Ngọc**,
 Tiền trở **Trương Lương** tiếng **Tử Phòng**,
 Thấy điều khóc Ly nguy Bạo giá,
 Nghe Hoàng Phụng lành, biến toàn đông.

oOo

Đông đô, chẳng nại, bước gió giông,
 Tây phương tìm tới, há nao lòng,
Huyền Trang thọ điệp, gìn Tam Tạng,
Hành Giả lãnh văn giữ **Ngộ Không**.
Kim Các tuyết xoay, lay cội Bá,
Sư Đà sương chuyển động cây Tòng,
Kim Thuyền thác xác, nào ai rõ,
 Đấu chiến ngoài phạm, đủ lực thông.

BÀI:

Vâng **Thượng Đế** **Huyền Thiên** mang hiệu,
 Thọ **Sắc Trời** hiệu triệu linh căn,
Quyển Ba Kinh Ngọc lập văn,
 Khi đời đại chiến chợp giăng hoàn cầu.
 Tam thập lục luân châu giáng thế,
 Chiết phân ba, chuyển thế **Ngọc Hoàng**,
 Hiện thân **Di Lạc** trần gian,
Phật Vương là hiệu, **Minh Hoàng** là danh.
Tam Tòa Giáo đồng thanh tiến cử,
Phật Như Lai, danh dự trợ ngươn,
 Thánh Tiên toàn hải khắp sơn,
 Rập nhau đề bạt **linh chơn của Thầy**.
 Trước hai ngàn, hiệp vầy đại hội,
 Nơi **Linh Tiêu** thúc vọi **Hạ Sanh**,
 Biết rằng quý quái cạnh tranh,

Đi thì bao nữ ở đành hay sao?
 Các Tinh Quân xen vào thúc hối,
 Cùng với **Thầy** lo hội **Long Hoa**,
 Trên thì sẵn bệ **Thiên La**,
 Dưới giảng địa võng, Tinh Tà phải kiêng.
Thầy lãnh lệnh xuống miền dương thế,
Chờ đúng ngày khánh tế triều Bang,
 Đầu **Thầy** đội nặng **Thiên Hoàng**,
 Vai mang dương thế, vai quàng kinh luân.
 Bàn tay tả **Thầy** nâng **Ấn ngọc**,
 Hữu trăm yêu nắm đốc **Long tuyền**,
 Trước sau mang chữ **Bảo Thiên**,
 Tai nghe mắt ngó nhọn hiền **Tinh Quân**.
 Tâm luôn nhớ, chín tầng lời lẽ,
 Tánh há quên, tiếng mẹ dặn dò,
Huyền Thiên con chớ nhọc lo,
 Ngự Ông làm được, Ngao Sò sợ chi.
 Con vui lạ **cung ly chờ Mẹ**,
 Khá an lòng, mọi lễ đón ngăn,
 Thiên cơ cần phải nhớ rằng,
 Thành công trong loạn nói rằng **Tiên tri**.
 Nên nắm vững **Từ Bi Bác Ái**,
 Cố giữ gìn tay lái chớ rời,
Điều chi đã có Phật Trời,
Biết rằng có cảnh đạo đời ngạnh ương.
 Đạo rõ được, thâm tường cảm thống,
 Đạo là thương là sống muôn đời,
 Đạo là đường lối của **Trời**,
 Muôn thu không đổi, không dời nơi đâu.
 Đạo chung cả **Phật Tiên** nhờ **Đạo**,
 Bực chí tài đảm bảo do nơi,

Nhon tâm biết đạo Phật Trời,
 Mới đem căn bản cứu đời xưa nay.
Ngọc Kinh với lời ngay tiếng thẳng,
Ngọc Kinh và đúng đắn trình bày,
Ngọc Kinh nào có lá lay,
Ngọc Kinh cùng với ngày mai hữu tình.
Ngọc Kinh với thanh bình hứa hẹn,
Ngọc Kinh không thua thẹn với lòng,
Ngọc Kinh là của núi sông,
Ngọc Kinh là của tấm lòng vị tha.
Ngọc Kinh của nước nhà dân Việt,
Ngọc Kinh hằng cương quyết một câu,
Ngọc Kinh nào có mưu cầu,
Ngọc kinh chỉ biết khóa sầu ban vui.
Ngọc Kinh nếm đủ mùi cay đắng,
Ngọc Kinh đây nòng mận chát chua,
Ngọc Kinh chẳng bán chẳng mua,
Ngọc Kinh đâu phép đâu bùa làm mê.
Ngọc Kinh chỉ đường về Cực Lạc,
Ngọc Kinh lo khai thác phạm gian,
Ngọc Kinh màu trắng sắc vàng,
 Hòa nhon hiệp nghĩa với hàng chơn nhon.
 Dầu xa cách thiên sơn vạn thủy,
 Vẫn còn nghe rền rĩ bên tai,
 Những câu đạo đức cảm hoài,
 Những điều lành mạnh dẻo dai không rời.
 Nghe Tinh Vệ ven trời tìm bạn,
 Thấy dã tràng hiệp đảng cát xe,
 Vì chưng nước lớn không dề,
 Rã tan theo nước sục sè tiếc công.
 Đã thấy rõ những giòng thác lũ,

Chảy theo nguồn, qui củ khó xê,
 Hướng chi tu niệm bộn bề,
 Không ngăn không nắp **không đề phân minh.**
 Có phải chẳng tự mình bôi xóa,
 Cố tự gieo hậu quả cho thân,
 Thì đây là **bảng Phong Thân,**
 Chờ người bất đức, bất nhân ghé vào.
Kẻ gian ác chuốc trao lời nói,
Bực thẳng ngay, chẳng khỏi nghi nan,
 Nhon sanh có những cảnh hoàn,
 Vậy nên mới gọi trần gian hay lầm.
 Đạo nhưt tánh nhưt tâm nhưt trí,
 Còn lắm khi tà mị xen vào,
 Dạy rằng cố gắng chùi lau,
 Mỗi giờ mỗi định tránh giao động thường.
Vô ý thức lốt đường oan uổng,
Kém xét suy độ lượng phải tan,
 Những nơi tráng lệ huy hoàng,
 Thường hay có những hoang mang đem vào.
 Dạy khuyên con **thương nhau làm gốc,**
 Chớ lọt phai sở học của mình,
 Là câu vô niệm đình ninh,
 Tự nhiên hữu niệm nơi mình chẳng xa.
 Thiếu chi bực bốn ba triết giáo,
 Còn bị **Thân Công Báo** gạt lường,
 Điều này Thầy chịu vô phương,
Người tu nhận lấy tai ương khổ cùng.
 Con còn nhớ hãi hùng kỳ nhị,
 Nay còn toan đấu trí kỳ ba,
 Ngân trùng tranh chấp trao ra,
Huỳnh Hà Hồng Thủy Hồng Sa cản tâm.

Thường sanh chúng địa đâm giọt lệ,
 Cảm nhơn loài trông thế hệ chung,
 Tha ma hoang vắng lạnh lùng,
 Lại thêm chiến trận thur hùng khắp nơi.
Long Hoa diễn toi bời xương máu,
 Vạn linh khai, **đời đạo ử ê,**
 Lố lằng hết Sở đến Tề,
 Thầy kêu con chẳng chịu về phải mang.
 Thầy xuống thế phải mang cô lẽ,
 Vì nhiều con ra về trở trêu,
 Bất tuân pháp luật qui điều,
 Lòng Thầy rào rạt đâm chiêu đo lường.
 Các chư quốc chiến trường thúc đẩy,
 Khấp lân bang đã thấy cuối cùng,
 Thứ ba nguyên tử nổ bùng,
 Vang rền khinh khí, rầy run hoàn cầu.
 Làm kinh khủng khắp bầu vũ trụ,
 Làm vạc xiêu cầm tú giang san,
 Làm cho cõi tạm đình hoàn,
 Phải đành sụp đổ bên đàng vắng tanh.
 Gặp gió bắc sương màn tuyết giá,
 Triệu chứng gây hiệu quả lạnh run,
 Thiên cơ biến ảo vô cùng,
 Thủ thành bất chiến một vùng địa linh.
 Điển cao thiên xuất minh ngăn đỡ,
 Thế giới nhìn cái dở thật hay,
 Vẫn không ỷ thế cậy tài,
 Nhưng mà có đủ ân oai cứu đời.
 Cả chư quốc rã rời khô giáp,
 Tất toàn bang đều đập lửa than,
 Thất thanh kêu cứu kinh hoàng,

Thế cùng lực tận kiếm đàng thiêng liêng.
 Gần đến lúc mật truyền biện pháp,
 Cho nhơn hiền tự rập chơn linh,
 Những con đứng đắn điển hình,
Qui Thành yếu lý siêu hình giáng ngay.
 Kết luận câu điển hoài huỳnh xuất,
Di-Lạc chào **Thánh Đức** Minh minh,
 Siêu quang Thầy ngự bút huỳnh,
 Dứt lời trở lại Thiên đình Ngọc Kinh.

Pháp Đàn VÔ VI - Đàn tiếp điển:

Phổ Hành Chơn Quân

THI BÁT CÚ LIÊN HOÀN:

ĐIỀU ý THIÊN Cơ NGỌC giáng sanh,
 TRÌ tâm ĐẠO pháp KINH lai thành,
 KIM hồi VÔ niệm QUYỂN tròn nghĩa,
 MÃU đảo VI truyền BA vẹn danh.
 VÔ thủy MINH minh THIÊN giáng đế,
 CỰC sơn THIÊN định KHAI còn dành,
 TỬ hòa ĐẠ I thể ĐẠ I Đồng chiếu,
 TÔN hiệp NGHĨA chung ĐẠO bạch thanh.

LIÊN HOÀN:

Thanh thiên bạch nhựt nhứt đài trang,
 Huỳnh mẫu chiêu chương vị thế hoàng,
 Độc nhãn xa đà Nam tái Hôn,
 Tam mi cận thủ Việt hồi loan.
 Hồng ly thổ tảo, vân huỳnh tự,
 Thanh tốn mộc linh, vũ ngự an,
Bá Đạo tương tranh, giành bâng hổ,
Nhứt Vương bất chiến, giữ ngôi vàng.

oOo

Vàng nhờ sông lệ ẩn cơ thiên,
 Ngọc cậy sơn đầu, đợi pháp thiên,
 Nước chảy há mòn thân bác lã,
 Non chày nào mới phận thâm uyên.
 Tam khai định đế, hoàn quyên thánh,
 Tứ chuyển đồ vương xác quốc Tiên,
 Xử sự thân nhân tâm tuyệt hiếu,
 Thành gương **Nghiêu Thuấn** đáp lương hiền.

oOo

Hiền thần ân tánh, lánh danh nhơ,
 Trung nghĩa bàn thanh giữ cõi bờ,
 Thiên ý giáng trần ban báu sách,
 Nhơn tâm tại thế lãnh thiên thơ.
 Vui chờ nước nhược, lay hồn phương,
 Toại đợi non còn chuyển phát cờ,
 Lửa đỏ thử kim, tiêm tát thủ,
 Chỉ trong kẻ tóc, lẫn đường tơ.

oOo

Tơ vò vương buộc cả chư châu,
 Chỉ nhân chích chần, **Mỹ Á Âu**,
 Pháo đỏ lướt xông lòng sát tượng,
 Xe xanh cập cổ dạ tương đầu.
 Ngựa về ngăn chốt qua sông bạc,
 Tượng lại sang ngang, sĩ chận cầu,
Mùi vị cảnh đường cường dũng lực,
Thân "danh tình cuộc" nhược yếu cầu.

Từ Tôn Vô Cực Ngọc Kinh Quyển Ba, Mẹ
 thiên gửi các con nam nữ nơi trần thế. Vì các con cũng
 đã biết và thấy rằng:

Đời không Đạo khó tường **câu chân lý** ,
 Đạo chẳng Đời **chí sĩ** sẽ về đâu?

Nhứt là những con Nam Nữ... đã có mang
 danh dự *Tinh Quân* và *Huỳnh Hoa* của cơ *Tuyển* và cơ
Qui, đã gọi là có tên tuổi minh định nơi *Ngọc Kinh* ở
 hai quyển: 1, 2 của *Đạo*. Có lắm khi một được, hai
 được; khi đến ba lại là đổ hương đi, của các *Tinh*
Quân Nam Nữ, *Tinh Quân* và *Huỳnh Hoa*. Là vì còn
 ghi vội câu *Tinh Quân 18*, và *46* - *Đời nhà Tùy* - còn
Huỳnh Hoa sớm nở tối tàn.

Đúng ở theo thời tuyệt phủ phàng ghi trên.
 Mẹ chỉ than thở thương xót các con nhưng lượng Từ
 Bi Mẹ nào phiền trách. Mẹ chỉ lo cho các con từ sự thử
 thách của *Thiên Cơ*, nhưng cuối cùng các con vẫn
 bước trái ngang của thiên cơ thử thách mà không đủ
 nhẫn để chịu, thì đã bất thành.

Việc các con làm, lúc nào các con cũng bảo là
 đúng, là chánh, nhưng sự đúng đắn và chánh đại đó
 của các con tự ý tô điểm cho nhau mà thôi!

Vậy Mẹ hôm nay khuyên các con khá kiểm
 điểm lại, chớ nên quá tự phụ mà phải chịu khổ mạng
 sau này.

Khi đến việc ăn năn đã muộn. Mẹ ước muốn
 các con Nam Nữ gìn tròn sứ mạng, đời đạo sạch
 trong, tấm lòng giàu thanh bạch.

Mẹ Diêu Trì Kim Mẫu

BÀI:

VÔ Vi với hữu vi hình bóng,
 CỰC chí lo ngàn dặm sơn xuyên,
 TỬ Bi hàn gắn mối giềng,
 TÔN nghiêm con chẳng giữ truyền lời răn.
 DIÊU ý thức con phăng chẳng nề,
 TRÌ chí tâm tiếng kẻ lời kinh,

KIM tiền sử dụng bất minh,
 MÃU đầu dạ mầu, con mình bất tuân.
 Nay cõi trước lửa hồng cháy vội,
 Là dọn đường cho hội **Long Hoa**,
 Dạy con kiên nhẫn thuận hòa,
 Để cho sáng tỏ kỳ ba thiên thời.
 Con tự ý theo đời bỏ đạo,
 Lại vô tâm kiêu ngạo đủ điều,
Tinh Quân là những mục phiêu,
 Chỉ tu mới đạt các triều **Thuấn Nghiêu**.
 Các con cho là điều mơ mộng,
 Chỉ bo bo lóng sóng lợi quyền,
 Ấp ôm những cảnh tư riêng,
 Quấn quanh tiền của tại miền trọc ô.
 Đạo cứu đời điểm tô sông núi,
 Đời cứu đạo là buổi ngược giòng,
 Con ơi học đạo cho thông,
 Làm sao lệ chẳng đoanh tròn đây con.
 Việc lảng giềng nhìn con hạn hời,
 Cả xóm chòm, ngó với thăm lom,
 Thấy con vẫn mãi ngủ mồn,
 Tiếc công chờ đợi, ngó dòm bấy lâu.
 Còn chi dịp đối đầu tả hữu,
 Còn chi mâm đại thủ thật siêu,
 Sao con nhắm mắt đánh liều,
 Làm cho Mẹ chịu cô liêu nã nùng.
Tịnh Sơn Đỉnh một vùng sơn thái,
Sơn Liên Đầu mây giải thủy ba,
 Phùng sơn, hiểu lý chơn hòa,
 Con ơi còn đó, chờ ra bao giờ.
 Một nghĩa vụ đúng giờ kim chỉ,

Một nhân hành cũng quý cũng xong,
 Một nhân cương kỷ giống giòng,
 Một nền thánh đức một lòng xây cao.
 Một lần sóng đủ xao động biển,
 Một mức giòng đã chuyển đầu non,
 Một đời giao phó cho con,
 Một cơ đạo đức như hòn núi linh.
 Một nam tử giữ gìn vẫn chánh,
 Một quân thoa bảo lãnh toàn chơn,
 Một tay đập tắt căm hờn,
 Một dây một phím một đờn **Bá Nha**.
 Một ông Phật, một ma, một quỷ,
 Một thời cơ một kỷ một nguyên,
 Một đường phụng võ sơn xuyên,
 Một minh tà chánh, mật truyền linh căn.
 Một **Chúa Trời**, Sa tăng muôn đàng,
 Một **Phật Vương**, cả vạn Minh Vương,
 Một nơi gây hấn chiến trường,
 Muôn nơi lửa khói máu xương chất chùng.
 Một cháu LẠC dầy công tu niệm,
 Một con HỒNG nhân điển **Huyền Thiên**,
 Một lời Mẹ đoán tam niên,
Mùi Thân Đậu có con hiền chờ xem.
 Có một con lấm lem bùn ứ,
 Nhưng sau này bảo vệ long xa,
 Thanh khôi Huỳnh giáp trao ca,
 Kim thương, biểu mã Tào-A kinh hồn.
 Còn một con khuê môn bất xuất,
 Được trợ trường thánh đức oai phong,
 Nữ nhi giáng thế giáp hồng,
 Thái Âm tánh vị, tài rờng lược thao.

Mong cứu vãn thái trào đời trị,
 Đã lăm phen thiên ý nhọc nhằn,
 Những con **có đủ linh căn**,
 Mới tròn thiên quả **san bằng đau thương**.
 Hàng Thánh Tướng nam phương góp mặt,
Lê Lý Trần Nguyễn đặc xác thân,
Hồ Tôn Trịnh Phạm Phan nhơn,
Đinh Huỳnh Châu Đỗ Đào đôn Võ hồi.
Nhị Trưng Vương có rời thân xác,
Triệu Trịnh Nương sanh hoạt vẻ vang,
Huỳnh Trần Công Chúa bốn hoàng,
Ngọc Hân Ngọc Huệ chung nâng **Ngọc Du**.
Huỳnh Công Đức trượng phu nhà Nguyễn,
 Dùng họ vua vinh hiển chẳng lâu,
Việt Nam Ngũ Hồ đứng đầu,
Tiền quân sứ mạng thiên châu hậu niêu.
Đỗ Thành Nhơn cao siêu khí võ,
 Gặp nghi nan, đành bỏ hồ qui,
 Nhâm con Vua Chúa ô tỳ,
 Nay đầu thai lại, tam kỳ **Thanh Long**.
Võ Tánh vốn Gò Công **Hắc Hồ**,
 Xưa Nguyễn trào thi đỗ võ khoa,
 Án ban **Phò Mã** hậu hòa,
 Lệnh ban tái tiếp thuận đà trời nam.
Lê Văn Duyệt chuyển tai nữa Thánh,
Bạch Hồ Tinh là chánh ngươn Vương,
 Nay lệnh tái lại Việt đường,
 Nam phương **Ngũ Soái** thiên vương tam kỳ.
Nguyễn Hữu Thoại vô vi thiên hóa,
 Nên kỳ nhì **phò mã Nguyễn Vương**,
Ngọc Hầu lãnh chức uy trượng,

Lệnh ban tại thế đại cương giáng trần.
Tôn Thất Hội vì dân vì nước,
 Chí trung cang chưa được thường công,
 Nay cho trở lại đúng giòng,
 Họ Tôn mượn lại lượng hồng xác thân.
Nguyễn Văn Thành hữu ân vô oán,
 Chịu nghi lâm thọ án tử qui,
 Nay ban sắc lệnh đúng kỳ,
 Lấy Châu làm Tánh thật thi chơn truyền.
Châu Văn Tiếp nhị thiên hưng cang,
 Xưa Châu trào tôn trảng **Ngụy Bôn**,
Tiên phuông oai võ kinh hôn,
Huỳnh Phan hồi vị nan Tôn họ Châu.
Lê Văn Quân đắp câu thánh trí,
 Đông Nam Công quý vị gì hơn,
 Vẫn còn thiếu nợ giang sơn,
 Được giao chiếu chỉ tự hườn họ Lê.
Bắc Bình Vương, Hồ về Trần sĩ,
Nguyễn Huệ danh ngũ vị **Tử Tư**,
Thiên Vương ngọc sắc Minh Từ,
 Đông phương thanh điệp phò người Đường Lai.
 Hữu ngươn **Thiên tuyển khai Đại Đạo**,
 Thi, chánh **Qui** nhơn bảo dung hòa,
 Xuất huyền **Thánh địa** hùng ca,
Một Khuê lan, cảnh sơn hà Rồng Tiên.
Bình Định Vương căn tiền **Thất Tháp**,
Lý Thiên Vương điển ráp nê cung,
 Non lam tỏa lược thao hùng,
 Nhà Nam tam tái thủy chung hậu tiền.
Lý Thái Tổ đởm huyền pháp sách,
Nằm Phật gia rọi rạch cơ đồ,

Lý về đúng Lý nam mô,
Thích Ca thành đạo **Gia Tô** cứu đời.
Sư Vạn Hạnh trợ thời nhà Lý,
 Rõ tiền căn xét kỹ **Châu Công**,
Gãm Lê Long Đĩnh ngược lòng,
 Giúp cho **Công Uẩn** đỡ rông lên ngôi.
Trần Quốc Toàn tuổi hời niên thiếu,
Võ khúc quân đã hiểu lược thao,
 Cứu dân nâng đỡ nghiệp trào,
 Nay cho hạ thế anh hào toàn minh.
Phạm Ngũ Lão, Tinh Tinh trí dũng,
 Tá Quốc Trần hành đúng kiếm cung,
 Nay đây tái xác **Phạm Tùng**,
 Minh thông cứu điểm phạm phùng phạm gia.
Trần Khánh Dư biết ta biết kẻ,
Nhân Huệ Vương san sẻ nghiệp Trần,
 Vững bền hai lối quốc dân,
 Trần Tâm, Trần Lý, Trần thâm diệu huyền.
Trần Bình Trọng tiền duyên đáng kể,
Thủy Châu Tinh tái hạ kỳ ba,
 Hiện nay tại nước non nhà,
Có Trần Bình Trọng sắp ra chào đời.
Hưng Đạo Vương được vời thiên ý,
 Qua kỳ hai ẩn sĩ tu hiền,
 Đó là **Ngọc Đảnh Đại Tiên**,
 Trong hàng thập nhị giáng miền phò Huynh.
 Đã xứng bực Long Hình hổ xác,
Thập Nhị Huyền Công đạt vẻ vang,
 Kỳ ba chiếu diệu nam bang,
 Trợ người Thánh Đức mở mang thế thời.
 Các con rõ những lời của Mẹ,

Đã Mẫu Từ đâu lẽ dạy suông,
 Các con là những vai tuồng,
 Nếu không trách nhiệm đáng buồn thiêng liêng.
 Nhớ tiên tri "tam Tiên nhất Phật",
 Ban lương tinh vật chất tinh thần,
 Con ơi ráng biết chí nhân,
 Rõ trông sử dụng thành phần không như.
 Bên nữ phái, danh từ rất kém,
 Rồi được phân, chẳng ém đau lo,
 Phần đông phía nữ khó dò,
 Thương thì rất vội ghét to bão bùng.
 Tuy cũng được trọng dùng song ít,
 Phải tùy theo lý lịch giáng sanh,
 Lựa toàn những bực khúc quanh,
 Tên ghi trang sử mới lành mạnh ngoan.
 Còn phân đông hành chơn tu niệm,
 Để hưởng phần quan điểm đời tân,
 Cũng là ít có phong thân,
 Được câu hưởng phú là phần quần thoa.
 Lời Mẹ cặn canh gà trời giọng,
 Gát bút nghiên lối bóng thái dương,
 Đã qua bóng tối đêm trường,
 Dứt lời **VÔ CỰC** lên đường thiên nhiên.

Diêu Trì Kim Mẫu

Pháp đàn **VÔ VI - ĐÀI TIẾP ĐIỂN**

Phổ Hành Chơn Quân

Tý thời ngày 26-5 Đinh Mùi nhằm ngày

3/7/67

Vì dân đạo phải biết dân vì,
 Khi nước đời tương nước có khi,

Cứu thế, thế thiên thiên đạo cứu,
 Vô Vi thật tế nể Vô Vi.
 Trời Nam phải biết nam Trời thế,
 Thì Việt cần thông Việt đất thì,
 Ở cảnh lo toan cho cảnh ở,
 Đi ra liệu tính rõ ra đi.

oOo

Đi trong bốn biển vẫn còn đi,
 Tùy cuộc đảo xuyên mãi mãi tùy,
 Thế sự bao lần phân sự thế,
 Nguy lâm mấy lược vẫn lâm nguy,
 Mãi ra thơ được ra thơ mãi,
 Kỳ chót phú trao chót phú kỳ,
 Hạ mãn Thu về Đông lai Hạ,
 Tri hành đạo đức tựa hoài tri.

oOo

Tri tần VĂN hiến mấy ngàn năm,
 Thấy nổi XUỠNG phơi khó đứng năm,
 Ngàn đời ĐẠI hòa ra mặt nhé,
 Muôn chờ ĐẾ hiệp thuận hơn tâm.
 Đông tây GIÁO vận Long Hoa trở,
 Nam Bắc CHỦ trương Đạo Đức mầm,
 Kinh Ngọc TAM tròn non nước Việt,
 Sách vàng TÒA vẹn thế gian tâm.

oOo

Tâm đạo Thiên Cơ cố gắng tâm,
 Châm phương quyết sách, rạch phương châm,
 Đạo cao còn có ma cao Đạo,
 Làm tường phải mang bởi tường làm.
 Ngự thủy tương phùng trùng ngư thủy,
 Lâm tòng đã đến, đến tòng lâm,

Chỗ nơi chưa định, đình nơi chỗ,
 Bầm dập thiêng liêng nổi dập bầm.

oOo

Bầm gan tím ruột nuốt gan bầm,
 Tâm lý của đời, đạo lý tâm,
 Đứng ngó đầu thương, đường ngó đứng,
 Nằm trong thời thế, mỗi trông nằm.
 Hờ môi răng lạnh, đành không hờ,
 Câm đi bao nỡ chịu đi câm,
 Chẳng thương nào rõ dân thương chẳng?
 Dầm lệ mờ rơi lệ mãi dầm.

oOo

Dầm chan suốt lệ cứ chan dầm,
 Năm tháng dập dồn tới tháng năm,
 Điếc chẳng nghe, nhưng nào phải điếc,
 Câm không vẫn chịu đó là câm.
 Nhọc nhằn chi xá thân nhằn nhọc,
 Xăm chiếm đã đành phận chiếm xâm,
 Thú có chẳng ai cay đắng thú,
 Trầm luân nào quân buổi luân trầm.

oOo

Trầm luân có lúc hết luân trầm,
 Tâm tối rồi đây chẳng tối tâm,
 Kiếm được lại quên nên khó kiếm,
 Tâm không đúng nhớ chớ lo tâm.
 Lại qua nẻo thế nhiều qua lại,
 Ngâm ngẫm lối đời ngẫm ngán ngẫm,
 Khó dễ tự ta la dễ khó,
 Tâm không còn đó, có lương tâm.

oOo

Tâm đời tâm đạo cũng là tâm,

Tâm kiếm lời ra, khá tự tâm,
 Giếng lạng mưa to, thêm lạng giếng,
 Thâm dò cho máy rớt rồi thâm.
 Xảo ngôn cho lắm rồi uyên xảo,
 Bâm biếm cuối cùng lại biếm bâm.
 Chí lý khó khăn rằng lý chí,
 Thâm thay không đước, buộc đi thâm.

oOo

Thâm niêm DI ĐÀ sáu nghĩa thông,
 Dầu không Tu niêm cũng là xong,
 Thuyền đưa bực chánh qua tây độ,
 Phật rước người chơn khỏi bụi hồng.
 Máu đỏ lánh xa mùi tục lụy,
 Sen vàng nhẹ tách đến hư không,
 Phàm phu tục tử tường nghe biết,
 Đạo sẵn ban ơn kẻ có lòng.

oOo

Lòng ai nấy rõ sạch hay nhờ,
 Chỉ dất nhờn sanh tới bến bờ,
 Gặp Phật an nhàn ngâm giọng phú,
 Nhìn Tiên thu thả vịnh hơi thơ.
 Bình tâm tu tỉnh về nơi sáng,
 Định tánh hiền lương thoát cảnh mờ,
 Tai chẳng còn nghe lời khách sáo,
 Mắt không nhìn thấy tiếng vu vơ.

oOo

Vu vơ đời đạo tạo chia ly,
 Biến việc khá tua phải rõ thì,
 Ngơ ngẩn khách phàm ngang ngược lối,
 Phất phơ người tục kéo nhau đi.
 Chia vui cửa Phật nào ai có,

Sốt khổ nhà Tiên mấy kẻ y,
 Hòa thuận chẳng lo trò đã sai,
 Nghịch nhau cho lắm lãnh vô nghi.

oOo

Vô nghi khoe miệng bảo mình hay,
 Đưa xảo tu suông lại tưởng tài,
 Đất lở khói bay nhiều thâm họa,
 Nước tràn gió tỏa ích chi tai.
 Núi cao đổ xuống kề bên mắt,
 Biển thấp vùng lên cận sát mày,
 Trời Phật xót thương người hiện tại,
 Day đời hiểu biết chút tương lai.

oOo

Tương lai chẳng hẹn có bao xa,
 Hiện tại tâm thành, tại tánh ta,
 Sánh cựu gương xưa mưa gió thuận,
 So tân tiếc khó nắng sương hòa.
 Lòng đạo nhận nhân mang nặng trĩu,
 Dạ đời cải cách, gánh bi quan,
 Bao giờ đem lại thời vinh hạnh,
 Hay phải nã nê với tóc tang.

oOo

Tang tóc, tóc tang, tóc với tang,
 Than thờ oại ỏn luống thờ than,
 Nước mắt nhỏ tuôn nguồn mắt nước,
 Hoang mang cho mấy, nổi hoang mang.
 Xót thương với bề đành thương xót,
 Bàng bề đây non cũng bề bàng,
 Lướt lũ trước sau thành lũ lướt,
 Gian ngoan trên dưới tự ngoan gian.

TẢN VĂN:

Tam Tòa Thánh Vụ

Đại Đế VĂN XƯƠNG

Vâng chánh lệnh Tả Ngọc Kinh Quyển Ba. Vô trách nhiệm nên ý của Đức MẪU TỬ dường như có ngộ ý với Tịnh Sơn, định chơn quân Linh Sơn, nữ Chơn quân với tánh cách bảo trợ ngọc kinh của Đạo. Nhưng chơn lý là điều đại thủ cho cơ cấu khai hóa đạo đức. Vậy Lão truyền Điển Đài cứ tự nhiên trong việc lo sứ mạng cho hoàn tất Ngọc Kinh; để tiến sâu vào đường chơn như thời đại.

Văn Xương Đế Quân

BÀI:

VĂN bác lăm, hạ cơ thâm bác,
 XƯƠNG đầu mòn thân xác chẳng lay,
 ĐẠI hùng đại lực linh oai,
 ĐẾ Từ Bi xuất Điển Đài Ngọc Kinh.
 GIÁO nhưn thiện sử mình hành đạo,
 CHỦ nghĩa lành cố tạo tâm không,
 TAM thiên nào có khác lòng,
 TÒA tuy tại Địa ngoài vòng thế gian.
 Quốc tuy biến môi vàng há khóc,
 Dân đầu nguy, mắt ngọc nào rơi,
 Sân tâm ác chứng quả Trời,
 Hữu lòng sẽ được thiện đời đến nơi.
 Người tu niệm giữa đời chinh chiến,
 Mới thấy mau chánh kiến thế nào,
 Từ từ chẳng trễ chẳng mau,
 Chung cùng Huỳnh Tỷ trước sau chủ hòa.
 Có tình thế mới ra đạo đức,
 Không nghĩa nhân há bực nghĩa nhân?

Cố Tu là chí công dân,
 Có người tài cán nước cần là chi?
 Không có đạo lấy gì căn bản,
 Nếu mất đời giai đoạn giữa nghiêng,
 Trời cao bị mất đi quyền,
 Thì là đất thấp đã nghiêng giữa rồi.
Thích Ca bỏ Vị ngôi Vương đế,
 Vì thấy đời nặng bể trầm luân,
 Từ sanh bệnh lão vô chừng,
 Nghiệm nơi **Tứ khổ**, gian truân sẵn dành.
 Phế điện ngọc tu hành Phật đấng,
 Lìa ngại vàng bao quân nắng sương,
 Phải chăng vì một **chữ thương**,
Chữ thương chấm dứt hậu trường chúng sanh.
 Đời ca tụng gương lành quả chánh,
 Đạo bái đài tiết hạnh hy sinh,
Thích Ca tu trước cứu mình,
 Phật thành sau đáp mối tình thiêng liêng.
 Nay Phật lịch lưu truyền nhưn loại,
 Do bàn tay quảng đại từ bi,
 Biết bao thế kỷ thạnh suy,
 Hoàn cầu vũ trụ Tôn Ty chí ngài.
 Thiên Tài mấy ai hay ai rõ,
 Bị thói đời ruồng bỏ bấy lâu,
 Ngày nay vũ trụ hoàn cầu,
 Chiến tranh tràn ngập về đâu nhưn tài.
 Nhưn tài chỉ khoanh tay trợ ngó,
 Chỉ chờ cho lửa Đò cháy mòi,
 Sấm vang bùng nổ bên tai,
 Nhưn tài khoa học xin xoay sở nào?
 Hay cũng vẫn thương đau lo ngại,

Rồi phải mang oằn oại như ai,
 Lấy chi bảo đảm như tài,
 Chứ hay thì phải trị hay mới là.
 Thiên tài cũng không nhà không cửa,
 Không tước quyền thì sửa được đâu,
 Khác chi nước chảy qua cầu,
 Như mây giăng gộp như câu không mồi.
 Như những hạng cút côi cô lẻ,
 Như điên cuồng như kẻ xin ăn,
 Mặt mày như nhó như nhăn,
 Như người bất khuất như thẳng đại ngậy.
 Bị sanh chúng dò dây khinh bỉ,
 Sống cuộc đời cuồng trí cuồng tâm,
 Muốn tu bị chúng hiểu lầm,
 Muốn làm xong rõ như tâm ghen hờn.
 Muốn yêu nước trong con nghèo ngặt,
 Muốn mến dân nhưng mắc dân chê,
 Mang câu dốt nát bọn bê,
 Cam đành mượn lột làm hề cho vui.
 Nơi cửa đạo nếm mùi thơ phú,
 Chốn nhà quen, tạm trú nắng mưa,
 Phú cho đời đạo giày bừa,
 Đỡ lòng rau cháo muối dưa qua ngày.
 Thuyền không lái ra tay chèo chống,
 Đò chẳng buồm biển rộng mênh mông,
 Lòng luôn luôn đặn với lòng,
 Mang sao đội nguyệt bá tòng hà nao.
 Không hy vọng ước ao danh bã,
 Chẳng bợ bưng tước cả lợi quyền,
 Chỉ mong Trời Phật Thánh Tiên,
 Chứng cho những đứa khùng điên thật lòng.

Con ai đó đũa bông đũa gánh,
 Cháu ai đây đũa chánh đũa tà,
 Dầu ai làm quỷ làm ma,
 Nước ai cầm tú sơn hà lung lay.
 Đất ai chịu kẻ dày người xéo,
 Trâu của ai con méo con tròn,
 Phá điền đâu thể phá non,
 Nếu ra mặt **Chúa** phải mòn **sa tăng**.
Phật trở mặt muôn lần quang điển,
Tiên xuất mây vạn biển thiên văn,
Thánh về tại chốn cừu căn,
Trời Châu Linh Giáng đàng đàng nhân căn.
 Nay Lão xuống ra bài Kinh Ngọc,
 Nhờ mây lành bao bọc pháp thân,
 Muôn thu mới có một lần,
 Ngọc Kinh biết được về phân tương lai.
 Người thật đạo một mai vật chất,
 Bực ưa đời khác bực tinh thần,
 Câu rằng tứ giả tự phân,
 Mong điều ngu giả theo phần quang minh.
 Nực cười những điển hình vô lễ,
 Là Tinh Quân ý thế cậy tài,
 Dám khi ý thức thiên khai,
 Thật là hồ giả ấy oai gian hùng.
 Khinh Tam Giáo kiết hung chẳng rõ,
 Phụ thiên điều giao phó chấp trung,
 Gây nên sóng gió bão bùng,
 Để xem đời đạo có dùng đặng chăng?
 Gã cười bực nói năng chuốc ngọt,
 Gặp quyền uy nịnh hót đủ đầy,
 Quanh năm phụ bạn phản Thầy,

Trời cao có mắt hạng này về đâu?
 Nhờ tiếng đạo nói câu thông thái,
 Cây hơi đời làm ngãi làm lanh,
 Dùng người như chuối như chanh,
 Riêng mình làm rác tu hành con ma.
 Miệng thì nói thật hòa thật thuận,
 Lòng mãi lo chứa đựng tham lam,
 Xưng Tiên mà tẻ hơn phàm,
 Làm sao thánh đức, được đem ra dùng.
 Biết là loại giả hùng hữu tật,
 Nhưng lòng Trời, lòng Phật bao dung,
 Vì thương thế khổ vô cùng,
 Dầu ma dầu quỷ ở chung trong trời.
 Nên ráo tiếng cạm lời dạy dỗ,
 Muốn lánh cho cảnh khổ chúng sanh,
 Xong mà căn kiếp cạnh tranh,
 Tật nào chứng nấy sẵn dành trong tâm.
 Chí quân tử há làm gian ác,
 Tài trượng phu nào chát ghét ganh,
Thuấn Nghiêu là những gương lành,
Võ Thang nào muốn giết giành đỉnh chung.
 Sương với nắng chiếu chung một ngõ,
 Chẳng sót nơi ngọn cỏ đời cây,
 Trước mưa thì đã kéo mây,
 Biệt phân tà chánh đạo gây thử tâm.
 Chỉ còn có hai năm **Thân Dậu**,
 Xiết là bao nung nấu lòng người,
 Nào nề đường lối như như,
 Không không là những tiếng cười thâm uyên.
 Ai nhận được ba Tiên một Phật,
 Là tròn câu tiên tất dặn dò,

Khi rừng chót chét bo bo,
 Gà nhà tiếng gáy ó o vui mừng.
 Nhìn khắp cả núi rừng xanh biếc,
 Thấy đủ đây sự thiệt vô cương,
Huỳnh Long trở hiện phi thường,
 Phật ra mặt Phật, **Minh vương** cứu đời.
 Dập tắt hết muôn nơi nước lửa,
 Phá tan màn kiến lũ đàn ong,
 Việt Nam đất nước thành công,
 Lạc Hồng nòi giống gương trông thế thời.
Giáng Ngọc Kinh với lời cương quyết,
 Há nệ lời quỷ quyết chê khen,
 Phật Tiên cố giữ phận hèn,
 Mặc ai đóng trống thổi kèn rền rang.
 Ai gìn được khuôn vàng thước ngọc,
 Nên giữ tròn khối óc muôn thu,
 Ráng tu rấn hóa nên cù,
 Cá tu cá được đáp bù thành long.
 Lắm thương nước ra đi Đất Bắc,
 Thật yêu dân trợ đắc Trời Nam,
 Gần ngày lập ngũ Qui Tam,
 Mới trang chí sĩ luận đàm phân minh.
 Vì hơn loại hy sinh thân Phật,
 Bởi chúng sanh mất chất từ lâu,
 Thật thương nào mến công hầu,
 Lời lành tiếng chánh, há đâu mơ màng.
 Giống Hồng Lạc gương vàng còn đó,
 Giòng Rồng Tiên chói tỏ nay xưa,
 Thà cam bậu bạn muối dưa,
 Chớ không đi sớm về trưa nhôn nhàng.
 Song song với con đường khí tiết,

Gìn tròn câu nhơn kiệt địa linh,
 Đạo Đồi vương lấy vô minh,
 Chưa đem lại được mối tình thân yêu.
 Nhịp thế hoại đặng kiêu gậy đồ,
 Khách bộ hành than khổ liên miên,
 Chia nhau mỗi chỗ tu riêng,
 Lấn cao lấn thấp tranh quyền lợi ma.
 Đạo là động DI ĐÀ PHẬT TỔ,
 Hành trọng kim khinh cổ đầu thành,
 Tham tài còn lại thanh danh,
 Sao không tham được tu hành chánh nhơn.
Trời nhả ngọc khóa hờn sanh chúng,
Phật phụng châu đấp vũng giang sơn,
 Làm ma đất nước còn hơn,
 Làm vua ngoại quốc người lòn kẻ khinh.
 Lão kết luận chân tình đã mãi,
 Nói cho nhiều cũng chán bút nghiên,
 Tiếng đôn **Tam Giáo Đại Tiên**,
 Văn Xương Đại Đế cảnh thiên lui hài.

HẾT